

Giới thiệu Hồ Sơ Cuối

Thể loại: Linh dị, trinh thám, truyện sáng tác

Bạn đã từng nghe đến một tổ chức tâm linh nhưng do nhà nước quản lý?

Đã bao giờ nghe đến những vụ án bí ẩn chưa từng được công khai?

Những vụ án đầy ly kỳ, những tên tội phạm cực kỳ hung tàn và những góc khuất tối tăm trong xã hội sẽ được phơi bày qua cuốn tiểu thuyết này...

Hãy thử trải nghiệm nỗi kinh hoàng tột cùng bị chôn giấu...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Tản mạn về tôi

1000 năm trước, cái thời mà nhân giới vẫn còn cuồng tín thần linh, vẫn còn run sợ quỷ thần... Có một vị thần vì đi ngược tôn nghiêm của thiên giới nên bị trục xuất khỏi thiên cung, cấm hận trước những gì mình phải trải qua, trước những bất công mình bị đày đoạ nên vị thần này đã mở mang một thế giới mới... Thế giới của những á thần bị quên lãng và ruộng bỏ...

Thế lực của y càng lớn thì sự hận thù trong y càng lúc càng tăng lên... Quyết tâm phải đánh sập thiên cung để trả thù nỗi nhục bị trục xuất năm xưa nên y đã liên minh với đại quý thần vương nước la sát đem quân thăm sát nhân giới làm bàn đạp đánh để thích thiên... Nhưng cuối cùng chính y lại phản bội vua pandaka của la sát giới vào phút chót để đòi lấy một danh thần...

Y chính là asura (atula vương) Vị thần chiến tranh của thiên giới năm xưa... Bắt đầu kỷ nguyên của một huyền thoại bất diệt....

Các bạn có tin câu chuyện bên trên không?

Chỉ có kẻ ngốc mới tin vào câu chuyện đó, bây giờ là năm 2016 rồi chứ không phải thời phong kiến nữa mà lừa thần gat quỷ. Thế mà thằng bạn thân lâu ngày mới gặp, hôm nay đi uống cafe tâm sự với nó ai ngờ lại nghe nó chém gió. Nó còn bảo là giờ đang làm nghề đạo sĩ còn thuộc biên chế nhà nước mỗi tháng lương cứng 20 củ chưa tính màu mè nữa chứ...

Cái ngữ như nó nhìn đã biết là phường đa cấp rồi, chỉ có bọn đa cấp mới chém gió siêu đến mức đó thôi. Xin lỗi tôi quên giới thiệu, tôi là T à mà thôi không cần viết tắt gì cả vì tôi là người theo chủ nghĩa duy vật không tin vào vận rủi nên xin nói lại...

Chào các bạn, tôi tên là Thuận... Lê Thuận...! Tôi sinh ra trong một gia đình tư sản có truyền thống buôn bắt động sản, nói chung các bạn có thể hiểu nôm na tôi là thiếu gia, tiền bạc thì không phải nghĩ. Tôi có thể không cần đi làm cũng sống dư dả 3 đời ăn không hết.

Nhưng tôi là người tự lập, có mục đích sống vì thế tôi không bao giờ y lại vào tài sản của gia đình mình, ước mơ của tôi là được trừ gian diệt ác vì thế tôi cũng chọn cho mình ngành nghề hợp với chí hướng của tôi nhất: làm cảnh sát điều tra.

Nhưng trời không chiều lòng người... Đáng lẽ tôi có cơ hội là một cảnh sát tốt... chỉ sau vụ án đầu tiên bị kẻ xấu gài bẫy... Cấp trên không vừa lòng đây tôi đi đến bộ phận khác... Nhưng vẫn may là không phải ra khỏi ngành...

Nhưng đây chỉ là những suy nghĩ ban đầu, nếu không sao tôi phải buồn như vậy...? Tôi vào đúng bộ phận vô dụng và cũng nhàn hạ nhất: Hồ sơ cuối...! Nghĩa là điều tra những vụ án không tìm được thủ phạm, hoặc vụ án kì bí không có lời giải sẽ thông qua chúng tôi lần cuối nếu vẫn không tìm ra thì sẽ cất vào kho tư liệu.

Nghe thì có vẻ oai nhưng nhân sự nơi này tập trung toàn những thành phần vô dụng nhất ngành cảnh sát gồm 5 người:

- Tổng bộ phận: Sếp Trương U50 (Là sếp của chúng tôi, tính cách nhún nhường lúc nào cũng lấy phần thiệt về mình nên mới bị xếp làm tổng bộ phận này...)
- Tòì: Soái ca, nhà giàu, tài tử phong lưu, thông minh bá khí ngút trời (Bị dòng đời xô đẩy nên mới vào đây :( )
- Lão Phong: To con lực lưỡng, tuổi ngoài tứ tuần (Nhưng có vẻ lù đù, lù đù khả năng ăn để nuôi người là chính)
- Quỳnh: Bông hoa duy nhất của bộ phận: Hồ sơ cuối, tuổi khoảng 24 (Đẹp thì có đẹp, xinh thì có xinh nhưng chỉ là bình hoa di động thuộc loại tóc vàng hoe nói chung là vô dụng)
- Trần Nam: Tuổi xêm xêm tôi (Gã này tính cách nhất chệt, thường hay đi cuối nên cũng bị đồng nghiệp kì thị chuyển vào đây)

Hôm nay chỉ kể lể qua loa vậy thôi, muốn biết có điều gì xảy ra, đón đọc hồi sau sẽ rõ...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Vụ án đầu tiên

Lại một ngày trôi qua buồn đặng đặng, tôi cảm nhận thời gian làm việc đang trôi một cách vô nghĩa không có mục đích, Sếp Trương thì hôm nay đi họp ở sở, lão Phong thì vừa ngồi vừa ngấu nghiến nốt bữa sáng, nhìn qua bên em Quỳnh thì đang bận trang điểm vừa hóng hót ở mục tâm sự EVA, còn tên Nam thì còn đang bận làm trận ARAM cho đỡ buồn...

Trời ơi... thế này có tốn biết bao nhiêu tiền của nhà nước không? Tốn biết bao nhiêu tiền thuế của dân không? Cầm đồng lương cuối tháng liệu có thấy nhục không? Tôi chắc chắn là không... Có phải do lỗi chúng tôi đâu?

Đang hoang mang cho chuỗi ngày sống trong buồn tẻ thì Sếp Trương hớn hờ bước vào phòng, ông cười tươi nói với mọi người:

- Tất cả tập trung...! Tôi vừa mới tiếp nhận được một vụ án cấp trên giao cho...! Lâu lắm mới được làm việc... mọi người có thấy phấn khởi không...?

Tôi như có cùng tâm trạng với sếp Trương nên đi đến chỗ ông với sự háo hức nhưng người khác thì không... Lão Phong có nhét nốt miếng xôi cuối cùng vào mồm tí thì mắc nghẹn nhưng biểu hiện của lão có lẽ sợ sếp phạt ăn trong giờ làm việc hơn là quan tâm đến vụ án.

Em Quỳnh thì ồ ồ là cái thân xác ra chỗ Sếp Trương dù khuôn mặt em cũng chẳng quan tâm đến. Tên Nam xồm mới gọi là thô thiển nhất, hần còn chẳng thèm ngước mắt đến Sếp Trương chỉ vồn vện nói 1 câu:

- Trước sau cũng cất vào kho tư liệu thôi...! Đâu cần phấn khích thế hả Sếp...!

What the fuck...! Tôi không hiểu mình đang sống trong cái tập thể nào nữa, tại sao... tại sao một người có tài năng thiên phú như tôi lại sống trong cái tập thể... trời ơi đất hỡi thế này... ối ông trời ơi...!

Sếp Trương không biết là tôi đang nghĩ xấu về tổ chức do ông đứng đầu, ông hồ hởi lên tiếng:

- Vụ này thì khác nhé...! Nạn nhân bị ném xác xuống sông Hồng, khi phát hiện thi thể, pháp y có kiểm tra thì thấy tứ chi và đầu đều bị hung thủ chặt đứt và tiêu hủy nên không thể nhận dạng được nạn nhân là ai vì thế bên trên không thể điều tra tiếp được... Nếu chúng ta điều tra được thì tổ ta từ giờ về vang rồi!v

Nam xồm ngó mắt nhìn về phía Sếp Trương cười mỉm:

- Sếp ơi là sếp ơi...! Sếp nghĩ thử xem... ngay cả tổ trọng án, 113 v.v còn không điều tra được cái xác đây là của ai... thì cái tổ có 5 mống người như chúng ta dựa vào cái gì để tìm được danh tính nạn nhân đây? Thôi xong... lần này tổ ta lại làm trò cười cho đoàn thể trong ngành rồi..!

Sếp Trương gãi đầu khuôn mặt trùng xuống, mọi người thờ dài quay đi về vị trí làm việc. Đúng như lời tên Nam nói... ngay cả lãnh đạo cấp cao còn không tìm được danh tính xác chết thì chúng tôi có hi vọng gì để lạc quan đây? Đúng là bị đẩy cho cục nợ mà cứ nghĩ là cục tiền... có mà tiền âm phủ...!

Tiền... Âm...Phù...! Đúng rồi... Tôi buột miệng lên tiếng:

- Vẫn chưa phải là hết hi vọng...! Nhưng không biết có khả năng thành công không?

Sếp Trương nắm chặt vai tôi, giọng sốt sắng:

- Cậu có cách à? Cách gì? Cách gì cũng có thể thử hết?

Tôi mỉm cười lên tiếng:

- Nhờ thầy đồng gọi hồn người chết nói chuyện...!

Tên Nam xồm vừa nghe xong cười chảy nước mắt:

- Ồi gọii ời...! Nghiệp vụ còn không ăn ai... mà còn tin vào tâm linh...! Xin bố...! Bố còn nhớ vụ tìm xác chết trôi ở sông Hồng không? Mấy chục bà thầy đồng làm trò ngoài bãi sông hồng chỉ tro lung tung kia... có ra được cái xác nào không? Hay toàn lừa thần bán thánh trục tiền thiên hạ...! Bố bớt ngây thơ đi cho con nhờ...!

Căm phẫn... Thực sự quá căm phẫn... Không ngờ một người thông minh như tôi... có ngày bị một tên nhát chết cười vào mặt. Nỗi nhục này biết tổ cùng

ai... Nhưng tôi không cãi lại được vì lời hắn nói đều đúng. Sếp Trương trầm ngâm suy tư hồi lâu rồi lên tiếng:

- Cái đó thì chưa chắc....!

Tôi như chết đuối vớ được phao cứu sinh liền hỏi hỏi hỏi ông:

- Sếp có cách rồi sao ạ?

Ông nhìn về phía tôi rồi nghiêm nghị nói:

- Tôi không có... Nhưng tổng cục tâm linh thì có...!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Người quen

Tổng cục tâm linh... Lại một lần nữa tôi được nghe nói đến tổ chức này... Tất nhiên là trước khi gia nhập đội hồ sơ cuối thì tôi cũng nghe nói đến họ. Những nhà tâm linh học do nhà nước quản lý chuyên hỗ trợ điều tra những vụ án liên quan đến ma quỷ mà chính quyền không tiện can thiệp.

Có thể nói họ và đội của chúng tôi có mối liên hệ vô cùng mật thiết... Nhưng họ có thực sự là những người đáng tin tưởng không thì phải tận mắt chứng kiến mới biết được.

Đêm hôm sau, tôi và em Quỳnh có mặt tại nhà xác bệnh viện 19/8. Tất nhiên việc di linh gọi hồn thì người như tôi cũng muốn được mở rộng tầm mắt vì từ trước giờ tôi rất nghi kỵ với những kẻ buôn thần bán thánh, ngay cả thằng bạn thân khi nghe nó giới thiệu đang hành nghề đạo sĩ thì bản thân tôi cũng cảm thấy gió trời hơi mát. Còn em Quỳnh tóc vàng hoe thì thật quá may mắn vì rút thăm với lão Phong và tên Nam xôm và trúng phải ô may mắn nên được sánh bước cùng tôi đi đến nhà xác xem gọi hồn.

Đêm mùa đông, gió trời se lạnh, bệnh viện vắng lặng bóng người khỏi cần này thì khu nhà xác càng âm u hơn rất nhiều. Đâu đây tiếng lá cây xào xạc khiến không khí chung quanh thêm rờn rợn. 2 chúng tôi đứng ngoài cửa chính lấy cớ buôn chuyện với bảo vệ chứ không dám vào trước, thật sự bản tính tôi cũng cứng cỏi lắm nhưng nếu các bạn hỏi tôi có dám bước vào nhà xác vào ban đêm hay không thì thật sự là... rất khó nói.

Đang mãi mê với những suy nghĩ vớ vẩn thì một giọng nói ồm ồm vang lên:

- 2 người được Sếp Trương cử đến đây đón tôi à?

Chúng tôi quay mặt lại nhìn xem ai vừa nói, xuất hiện trước mặt tôi là 2 người một già một trẻ. Ông bác già nhìn trông có vẻ quen quen, khuôn mặt lộ rõ vẻ nghiêm nghị, râu tóc đã bạc phơ nhưng vẫn lộ rõ vẻ khí chất bất phàm và điều mà tôi thấy quen nhất là 2 màu mắt một đỏ một đen nhìn trông hết sức kì dị. Còn cô gái trẻ kia tuổi ngoài đôi mươi nhìn trông cực kì dễ thương, khuôn mặt trái xoan, làn da trắng hồng cùng với đôi mắt biết nói và nụ cười tỏa nắng có thể làm xiêu lòng bất cứ chàng trai nào... và tôi cũng không ngoại lệ :(

Tôi mỉm cười giờ tay ra niềm nở:

- Chào ông! Tôi là Thuận, còn đây là Quỳnh! Chúng tôi được cử đến để đón ông...cùng hợp tác để điều tra vụ án lần này...!

Ông bác già lạnh lùng đi thẳng vào trong nhà xác không thèm đếm xỉa cái bắt tay của tôi, miệng ông làm bầm nói:

- Dài dòng làm gì...! Đưa tôi đến chỗ tử thi đi...!

Cô gái trẻ bắt tay tôi rồi mỉm cười lên tiếng:

- Xin lỗi anh...! Cha em trước giờ tính tình thường như thế có gì anh đừng trách...! Em tên Hương... rất hân hạnh được làm quen với 2 người...!

Thần linh ơi...! Người đâu mà vừa dễ thương, giọng nói nhẹ nhàng mà còn biết đối nhân xử thế... tôi... tôi chết mất thôi... tôi say nắng mất rồi... Giá như... có một người vợ như thế này... thì đời... chẳng còn gì hối hận...

- Nhanh lên...! Cậu còn làm cái gì mà đứng ngoài đây thế...!

Giọng ông bác già làm ngắt quãng cái cảm giác đang say nắng của tôi... Khi ngoảnh mặt lại đã thấy 3 người họ và ông bảo vệ đi vào từ lúc nào... Chỉ còn tôi vẫn đang lê tê phê ngoài này...!

Bảo vệ nhà xác đưa chúng tôi đến một căn phòng lạnh, nhìn mọi thứ xung quanh tôi có thể đoán ra được đây khả năng là phòng giải phẫu tử thi... Ở giữa căn phòng chỉ vón vện một cái giường sắt được phủ kín bằng một tấm chăn mỏng màu trắng..

Ông bảo vệ nhìn chúng tôi ái ngại rồi nói:

- Tôi đứng ngoài chờ...! Mọi người cứ từ từ mà làm việc....! Mà nói trước là nên chuẩn bị tinh thần trước khi mở chấn ra nhé...!

Vừa dứt lời là ông đi thật nhanh ra khỏi căn phòng luôn, tôi và e Quỳnh nhìn nhau mà mặt mũi tái xanh lại. Em gái tên Hương kia cũng hồi hộp hít thở thật đều, tôi tiến lại gần hít một hơi thật sâu rồi lấy hết can đảm mở tung tấm chấn trắng ra...!

Một cảnh tượng kinh dị có lẽ cả cuộc đời tôi sẽ không bao giờ quên được....

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 4: Gọi hồn người chết

Tôi nhắm mắt quay đi khi nhìn thấy cảnh tượng kinh dị đấy, tiếng nôn thốc nôn tháo của em Quỳnh và em Hương cũng đủ để hiểu cái xác ấy dị dạng đến mức nào.

Từ chi và đầu bị chặt đứt, trên chiếc giường đó chỉ còn vón vén cái khúc giữa tính từ cổ cho đến phần bẹn... phải nói là cực kì kinh dị... Cũng may là cái xác đấy đã được khám nghiệm từ thi sạch sẽ và bảo quản ở nhiệt độ lạnh nếu không tôi cũng không tưởng tượng được cảm giác lúc xác trương sinh khi đưa từ dưới nước lên...

Ông bác già vẫn lạnh lùng không có vẻ gì kinh hoàng hay run sợ khi nhìn thấy thi thể nạn nhân, có lẽ ông đã từng gặp nhiều chuyện còn kinh khủng hơn thế. Ông lấy trong chiếc balo lớn ra bộ phận tay, chân và đầu làm bằng chất liệu ma nơ canh rồi gắn vô xác chết. Tôi ngạc nhiên hỏi ông:

- Tại sao lại lấy tay, chân và đầu giả gắn vào xác chết...! Tôi tưởng chỉ đơn giản là gọi hồn về thôi chứ?

Ông lạnh lùng nhìn tôi đáp lời:

- Xác chết không còn nguyên vẹn... khả năng gọi hồn về là rất khó...! Nếu không làm tay, chân và đầu giả cho thi thể thì làm sao linh hồn hồi phục nguyên thân tìm đường hồi xác?

Tôi thấy ông nói có lý nên cũng không hỏi gì thêm, ông nhìn xung quanh rồi bấm tay:

- Hôm nay là 15 âm lịch, chí âm chí tịnh rất thích hợp để gọi hồn về...!

Cô chuẩn bị đi...! Hồn sẽ nhập vào người cô đấy!

Vừa nói ông vừa nhìn phía em Quỳnh, em vẫn ngơ ngác không hiểu tại sao hồn lại nhập vào em. Em đưa mắt nhìn về phía tôi với điệu bộ cầu cứu nhưng đôi mắt cũng là một thái độ lạnh lùng của tôi:

- Nhìn tôi làm gì...? Là cảnh sát phải hi sinh để điều tra phá án...!

Cứ xem như lần đầu... thử nghiệm đi...! Để lần sau làm cho quen...!

Em thất vọng cúi mặt xuống không nói lên lời, tôi cũng chẳng quan tâm vì miễn sao không phải tôi chịu sào là được rồi. Thật ra là tôi muốn được trải nghiệm cảm giác xem gọi hồn thế nào chứ không phải là tôi sợ gì đâu.3

Ông bác già ra hiệu cho em Quỳnh đứng dưới chân cái xác, rồi ông lôi ra một lá bùa cần đầu ngón tay lấy máu rồi vẽ loằng ngoằng gì đó. Ông dán lá bùa lên khúc giữa cái xác rồi hai tay bắt quyết lâm nhậm nhậm chú.

Bỗng nhiên đèn điện trong phòng nhấp nháy liên tục, cửa sổ chuyển động mở ra đóng vào không ngừng... Một cơn gió lạnh từ bên ngoài thổi vào khiến toàn thân tôi run rẩy. Hai ngón trỏ và giữa của ông chỉ thẳng vào em Quỳnh miệng hô thật lớn:

- Nhập xác....!

Đầu em Quỳnh ngửa mạnh ra đằng sau rồi đầu lại cúi gập xuống, tóc tai rũ rượi thân thể giật giật liên hồi. Một tiếng rên văng vẳng như từ thế giới bên kia vọng về:

- Hờ...Hờ...Hờ...!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 5: Xác nhận thông tin

Ông bác già nghiêm mặt nói lớn:

- Vong là ai? Quê quán ở đâu? Vì sao mà chết...?

Tiếng rên ai oán nghe cực kì náo nề xen lẫn là sự rùng rợn khiến bất cứ ai đang chứng kiến cũng phải sồn gai ốc:

- Hờ...Hờ...Hờ...! Cứu....Tòì....! Làm.... Ôn....Cứu...Tòì...!

Ông bác già tỏ vẻ ngạc nhiên:

- Hàm hồ...! Người đã chết sao có thể cứu...! Mau trả lời ta vong là ai? Quê quán nơi nào? Vì sao mà chết?

Giọng nói quỳ mị lại tiếp tục vang lên:

- Tôi là Nguyễn thị Mai...! Nhà ở Làng Núi xã Gia Sơn Tỉnh Bắc Ninh...! Bị người ta giết chết...!

Ông bác già lại hỏi tiếp:

- Vong bị kẻ nào giết?

- Kẻ đó là....!

Chưa kịp dứt lời cơ thể ẻm Quỳnh bỗng nhiên co giật rồi ngất lịm ngã ra sàn nhà, ông bác già niệm phép gọi vong lại nhưng không còn tác dụng nữa... Rồi ông bấm độn tay, mặt ông biến sắc chỉ chậm rãi lên tiếng:

- Có người phá...! Ai ở ngoài đó...!

Ông lao thật nhanh ra chỗ cửa sổ nhìn ngó xung quanh, hình như có một thứ gì đó vừa lao vút đi vào màn đêm tĩnh lặng. Mặt ông tái xanh lại như vừa nhìn thấy một điều gì kinh hoàng lắm:

- Không thể nào... Không thể nào...!

Tôi và ẻm Hương bế ẻm Quỳnh lên chiếc ghế gần đó, tôi quay sang nhìn ông bác già, ông vẫn trầm ngâm nhìn về phía thân thể người chết. Chắc chắn có bí mật kinh khủng nào đó trong truyện này...

- Rốt cuộc là ông đã biết được chuyện gì?

Tôi nhìn ông rồi lên tiếng hỏi. Ông mặt lạnh quay ra vừa thu xếp đồ đạc vừa nói:

- Các người đã biết được tên và địa chỉ nhà của tử thi...! Nhiệm vụ của chúng tôi coi như đã hoàn thành...! Tôi không còn gì để nói với cậu nữa...!

Tôi quay sang nhìn em Hương như có ý cầu cứu, nhưng ẻm cũng khó xử không biết làm sao trong lúc này... Ông ra hiệu cho ẻm cùng bước ra khỏi căn phòng rồi nhanh chóng rời khỏi đó. Lúc này chỉ còn tôi, ẻm Quỳnh đang ngất và cái khúc giữa vô hồn...

*****

Sáng hôm sau, chúng tôi họp với sếp Trương và báo cáo tình hình diễn biến mọi chuyện ở nhà xác đêm qua, Sếp Trương cử lão Phong và Nam xòm về Bắc Ninh để xác minh thông tin có chuẩn xác hay không. Có vẻ ẻm Quỳnh sau vụ đêm qua thì giận tôi ra mặt, tôi có thể cảm nhận được luồng sát khí tỏa ra từ người ẻm khi nhìn về phía tôi. Haiz Ểm đầu biết rằng lúc ẻm ngất, một mình tôi đã phải thu dọn tàn cuộc ra sao... thật đúng là làm ơn mắc oán mà...!

Tôi ngồi thả lỏng trên bàn làm việc nghĩ về những chuyện đã xảy ra đêm qua, từ truyện nhập hồn, những bí mật của ông bác già và hình ảnh em Hương. Tôi thậm tự trách mình tại sao lại có thể quên khuấy việc xin số năng cơ chứ...! Giả mà có thêm cơ hội thì tôi nhất định...

Đang mãi suy nghĩ thì tiếng chuông điện thoại bàn rung lên, giọng điệu của tên Nam xòm nghe có vẻ khẩn trương lắm:

- Tất cả mọi thông tin đều chính xác...! Đúng là có cô gái Nguyễn Thị Mai mất tích 2 tuần trước...! Nhưng chúng tôi vẫn chưa thể về được...! Ở Bắc Ninh có biến rồi...! Cần người hỗ trợ ngay...!

Tôi ngạc nhiên hỏi gãi:

- Ở Bắc Ninh xảy ra chuyện gì?

Tên Nam xồm rụt rè nói nhỏ:

- Phát hiện có xác người bị găm mắt não...!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Tiếp nhận điều tra

Ngay chiều hôm đấy, sếp Trương điều tôi và em Quỳnh về Bắc Ninh hỗ trợ, có vẻ như em vẫn còn giận tôi nên hạn chế ngồi sát lại. Tôi thờ dài vừa lái xe vừa lên tiếng:

- Ngồi sát vào... không lại ngã ra đường rồi trách tôi...!

Em vẫn lạnh lùng bơ tôi không thêm đếm xỉa, tôi thăm nghĩ người đầu mà giận dai thế không biết có mối tí chuyện thôi mà cũng phải tỏ thái độ như vậy... Tôi mím chặt môi rồi lên tiếng xuống nước:

- Thôi được rồi... Tôi xin lỗi...! Đáng lẽ tôi không nên "tạt nước theo mưa"...! Vậy được chưa?

Em vẫn bơ tôi rồi lạnh lùng lên tiếng:

- Anh đầu có làm gì sai mà phải xin lỗi...! Là cảnh sát là phải hi sinh để điều tra phá án mà...!

Biết là kiểu này khó xin lỗi suông được rồi, tôi thờ dài nhăn nhó rồi lên tiếng xoa dịu:

- Em biết sai rồi...! Xin người đẹp tha lỗi...! Lần sau em không dám thế nữa ạ...!

Em mỉm cười ngồi sát lại lưng tôi rồi nhẹ nhàng nói:

- Đầu có chuyên xin lỗi suông thế được...! Một tuần bao ăn sáng nhé em trai...!

*****

Vừa thoát được con lốc mang tên Quỳnh thì một con giông bão nữa lại ập đến. Vừa đến đại sảnh trụ sở công an tỉnh Bắc Ninh đã thấy lão Phong và tên Nam xồm đứng chờ với bộ dạng cực kì bất mãn...

Nhìn thấy chúng tôi xuất hiện là Nam xồm đã lên tiếng xả giận:

- Về... Về thôi... Không điều tra phá án gì nữa...!

Tôi ngạc nhiên hỏi 2 người họ:

- Có chuyện gì xảy ra vậy...? Gọi chúng tôi đến hỗ trợ rồi lại đi về là sao...?

Lão Phong bức xúc kể lại những điều vừa xảy ra... Hóa ra khi nhận được tin phát hiện thi thể bị găm não ở Bắc Ninh thì tổng bộ đã cử tổ trình sát xuống phá án. Tôi ngạc nhiên nhìn 2 người họ:

- Thì kệ họ thôi...! Việc ai người đẩy làm..! Liên quan gì đến chúng ta đâu?

Tên Nam xồm gằn giọng lên tiếng:

- Nhưng cái xác bị găm não đấy lại là chú ruột của "Nguyễn Thị Mai" chính là cái xác bị chặt mắt "ngũ chi" đấy...! Giờ họ lại bảo vụ cái xác trôi Sông Hồng đây không cần chúng ta điều tra nữa, họ sẽ tiếp nhận lại hỏi xem có phần nộ không? Khác gì "bắt tép nuôi cò"

công lao chúng ta điều tra, giờ họ lại hưởng hết...!

Tôi không biết nói gì chỉ im lặng thờ dài... Có nên gọi điện báo cáo tình hình cho sếp Trương... Mà thôi, tính tình của ông ấy trước giờ nhún nhường, cả nể có bao giờ đòi công bằng cho cấp dưới đâu. Tôi chỉ gượng cười động viên mọi người lên đường về Hà Nội chứ còn biết làm gì khác, vừa bước ra khỏi cửa thì một nhân vật quen thuộc bỗng nhiên đứng đối diện trước mặt tôi...

Ông bác già lạnh lùng nhìn chúng tôi lên tiếng:

- Sao các người biết tôi đến mà ra đón!

Tôi ngạc nhiên khi ông xuất hiện ở đây nhưng rồi cũng không có gì quá khó hiểu vì một vụ án quỷ quái như thế này thì chắc chắn sẽ có người của bên tâm linh đến phối hợp... Tôi cố gắng gượng cười lên tiếng:

- Vụ án này từ giờ sẽ do tổ trình sát tiếp nhận điều tra... nên..!

Chưa nói dứt câu thì ông đã lên tiếng cắt lời:

- Ai nói với các người như thế...! Vụ án này không đến lượt tổ trình sát có quyền điều tra...! Đi theo tôi vào gặp họ...!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Thủ Sinh Quỷ

Chúng tôi đưa mắt nhìn nhau không hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng cứ thử đi theo ông bác già biết đâu lại có kịch hay để xem. Ông bác già mở toang cánh cửa phòng họp ra, lạnh lùng nhìn những người xung quanh. Đội trưởng tổ trình sát ngạc nhiên nhìn ông hỏi:

- Ông là ai? Có biết phép lịch sự tối thiểu khi vào phòng là phải gõ cửa không?

Ông bác già cười mỉm: "Hừm" một cái rồi ngồi xuống chiếc ghế gần đó tỏ thái độ ngạo nghễ. Gã đội trưởng quay sang nhìn chúng tôi rồi nhìn lại ông bác già:

- Tôi không biết ông là ai? Nhưng chúng tôi đang họp... Nếu ông còn chống đối thì đừng trách chúng tôi quy cho ông tội chống người thi hành công vụ!

Ông bác già ngược mắt lên nhìn gã đội trưởng rồi chậm rãi nói:

- Tôi là người bên bộ tâm linh được chỉ thị xuống hỗ trợ điều tra vụ án này! À quên không chỉ tôi... Từ giờ vụ án "Xác người bị găm não" sẽ do bên Hồ Sơ Cuối trực tiếp điều tra! Mấy người có thể về Hà Nội được rồi!

Gã đội trưởng nóng mắt nhìn ông bác già rồi nhưng vẫn ghìm giọng nói:

- Chúng tôi nhận lệnh từ Sếp bên trên chứ không cần nghe theo sự sắp xếp bên tâm linh, tâm liếc gì cả! Và chúng tôi cũng chưa bao giờ nghe cấp trên nói đến bộ tâm linh nào đến điều tra cả thế nên...

Chưa kịp nói dứt câu thì ông bác già giơ một tờ giấy trước mặt gã đội trưởng. Gã nhoen miệng cầm lấy tờ giấy từ từ đọc rồi khuôn mặt gã bỗng nhiên thay đổi, đôi mắt gã mở to, hai vầng trán toát ra mồ hôi, bộ mặt gã đơ ra vài giây như không tin vào mắt mình.

Ông bác già lạnh lùng cười mỉm lên tiếng:

- Nhìn kĩ con dấu vào đội trưởng! Không lại vu cáo tôi làm giả giấy tờ!

Gã đội trưởng bỗng nhiên về mặt quay ngoặt 180 độ, cung kính khúm núm ông bác già:

- Dạ không cần chứng thực nữa đâu thưa Bác! Bọn cháu sẽ gửi lại tất cả hồ sơ vụ án này cho bên "Hồ Sơ Cuối" ạ! Cháu xin gửi bác lại giấy thông báo của bộ ạ!

Ông bác già nhắm mắt mỉm môi lại khẽ gật đầu:

- Ừm...!

Ngay sau đó bên Tổ trình sát bàn giao lại toàn bộ hồ sơ vụ án cho chúng tôi rồi biến mất nhanh như một cơn gió vậy. Tôi ngó mắt nhìn trộm tờ giấy... không hiểu nó có uy lực gì mà khiến cho tổ trình sát phải khúm núm như vậy.

- Muốn đọc thì cứ cầm mà đọc!

Ông bác già nhìn về phía chúng tôi rồi lên tiếng. Tôi cầm tờ giấy lên từ từ đọc nội dung viết trong đó, khuôn mặt tôi đơ ra vì kinh ngạc, không chỉ tôi mà cả em Quỳnh, lão Phong và Nam xòm cũng tròn tròn mắt khi nhìn thấy những gì ghi trên tờ thông báo.

Đó chỉ là một tờ thông báo của lãnh đạo cấp cao chỉ thị cho bộ tâm linh và tổ "Hồ Sơ Cuối" trực tiếp điều tra vụ án: "Xác người bị găm não" nhưng cái quan trọng nhất có lẽ là người ký quyết định: Bộ trưởng bộ công an Việt Nam và có đóng dấu xác nhận.

Tôi xanh mặt nhìn về phía ông bác già rồi run run hỏi:

- Cái này thật hay giả vậy...?

Ông đứng dậy quay người nhìn về phía chúng tôi lên tiếng:

- Có ần gan hùm thì tôi cũng không dám giả mạo chữ ký của lãnh đạo! Sếp tổng đã tin tưởng chúng ta như vậy thì tôi mong mọi người cũng cố gắng hết sức nhất định phải giết được kẻ gây án!

Chúng tôi trợn mắt nhìn về phía ông bác già đồng thanh lên tiếng:

- Giết...?

Ông lạnh lùng nhìn chúng tôi rồi nhún từng chữ một:

- Nhất định phải giết? Vì kẻ găm náo tử thi không phải con người mà là "Thủ Sinh Quỷ"!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Luyện quỷ

- Thủ Sinh Quỷ?

Tôi ngạc nhiên nhìn ông bác già rồi thắc mắc hỏi, ông lạnh lùng lấy tập ảnh chụp tử thi gần đó rồi trải từng cái ra bàn, vừa làm ông vừa nói:

- "Thủ Sinh Quỷ" là một loài quỷ không tự nhiên xuất hiện mà là do con người luyện mà thành! Mọi người hãy nhìn bức ảnh nạn nhân Nguyễn Thị Mai có thấy điểm gì khác biệt không? Tại sao hung thủ lại chặt đầu và tứ chi của nạn nhân?

Nam xồm mỉm cười ra vẻ uyên thâm:

- Đương nhiên là để cảnh sát không tìm được danh tính nạn nhân rồi...!

Ông bác già cười mỉm nhìn hấn lên tiếng:

- Good! Nhưng đó chỉ là lý do nhỏ thôi! Mục đích thực sự của hung thủ khi chặt đi đầu và tứ chi của nạn nhân là để luyện quỷ! "Thủ Sinh Quỷ" là loại quỷ có hình dáng là một cái đầu người! Cách luyện là lấy đầu một cô gái còn trinh ngâm vào một cái hũ chứa dung dịch ngải chú và tứ chi của cô gái đó 7 ngày mà luyện! Trong 7 ngày đó thì đêm nào cũng phải bỏ vào hũ một con gà trống thiên! Nếu làm sai dù chỉ một bước thì không thể luyện thành công!

Tôi nhìn vào tấm ảnh rồi ngạc nhiên hỏi:

- Sao ông biết là hung thủ đang luyện "Thủ Sinh Quỷ"?

Ông bác già chỉ thẳng vào tấm ảnh nạn nhân bị găm náo rồi nói:

- Tôi dựa vào tấm ảnh này! Cậu nhìn kỹ vết thương của nạn nhân đi, ở đầu nạn nhân lộ rõ vết răng nhọn cắn vào chúng tỏ... không phải do hung khí gây ra! Không phải người làm thì chỉ có thể do ma quỷ gây ra mà thôi...!

Èm Quỳnh sợ sệt giọng run run hỏi:

- Kẻ nào mà ác độc quá vậy...? Chặt xác, luyện quỷ giết người...!

Ông bác già lạnh lùng nhìn chúng tôi nói:

- Đúng thật là hung thủ là kẻ vô cùng ác độc! Không những thế... hấn chấp nhận biến thành quỷ để luyện "Thủ Sinh Quỷ" vậy điều đó chứng tỏ...

Ông bác già im lặng có ý đợi chúng tôi tiếp lời, tôi nhìn lại các bức ảnh rồi buột miệng nói:

- Chứng tỏ hung thủ có mối thâm thù đại hận với dòng họ của người chết! Vì 2 nạn nhân có mối quan hệ chú cháu! Nghĩa là hấn sẽ không dừng lại cho đến khi giết hết cả dòng họ nhà này!

Ông bác già chống tay lên bàn nhìn tôi mỉm cười:

- Cậu rất thông minh! Phải tìm ra hung thủ càng nhanh càng tốt nếu không sẽ có thêm người chết! Giờ cậu tính sao?

Ông bác già đột ngột hỏi tôi làm miệng tôi bỗng nhiên cứng lại, tôi quay lại nhìn lão Phong, Nam xôm và em Quỳnh. Bọn họ nhìn tôi mỉm cười tỏ ý tin tưởng, tôi mỉm cười lên tiếng:

- Theo tôi nghĩ lúc này nên chia làm 2 đội, một đội sẽ bảo vệ dòng họ nạn nhân còn đội thứ 2 sẽ điều tra dòng họ nạn nhân có thù hận với ai không!

Ông bác già trầm tư lạnh lùng lên tiếng:

- Việc điều tra tôi miễn có ý kiến nhưng việc bảo vệ cả dòng họ thì... Cậu nhìn xem nhân số ở đây có mấy người mà đòi bảo vệ cả dòng họ nạn nhân!

Ông bác già bất lỗi quá chính xác... Đếm toàn bộ trong căn phòng gộp cả ông bác già vồn vẹn cũng chỉ có 5 người, mà còn chia làm 2 đội thì việc đòi bảo vệ cả dòng họ đúng là hơi ảo tưởng sức mạnh. Tôi ngồi xuống im lặng không biết làm gì ngoài việc gãi đầu.

Ông bác già mỉm cười lạnh lùng nhìn chúng tôi rồi nhả từng chữ một:

- Nếu không bảo vệ được thì đến tận hang quỷ tìm nó mà giết thôi...!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 9: Săn Quỷ

- Ông biết hung thủ đang ở đâu?

Tôi ngạc nhiên lên tiếng hỏi ông. Ông bác già nở nụ cười bí ẩn rồi từ tốn nói:

- Tôi không biết hung thủ ở đâu nhưng... tôi có thể tìm ra nơi nào có ma quỷ ẩn mình! Nếu chúng ta tìm được "Thủ Sinh Quỷ" thì vụ án này sẽ dễ giải quyết hơn rất nhiều!

Tôi quay lại nhìn 3 đồng nghiệp thân yêu, ánh mắt tôi từ từ di chuyển qua 3 người họ, rồi tôi nhắm mắt thờ dài lên tiếng:

- Giờ đến lúc chia đội săn quỷ và đội điều tra...! Việc săn quỷ cực kì nguy hiểm nên để đàn ông đi hợp lý hơn! Anh Phong và Nam xôm... trong 2 người ai sẽ cùng tôi đi săn quỷ!

Tên Nam xôm méo xệch miệng từ chối:

- Tôi cũng muốn đi cùng ông lắm... nhưng mà tôi thấy mình hợp với việc điều tra thông tin hơn! Với cả những việc đòi hỏi sức khỏe dẻo dai như thế này thì phải cần những người bá khí ngút trời như anh Phong mới giải quyết được! Phải không anh Phong?

Cả tôi và Nam xôm đều quay sang nhìn lão Phong, khuôn mặt lão đang từ màu vàng nghệ bỗng nhiên đỏ ửng lên, hai lỗ mũi to ra thở phì phò cũng giọng nói to đồng đặc:

- Chú nói chuẩn com mẹ nẫu rồi! Anh mà đã ra tay thì Fly cũng chỉ là fan của Tường núi!

Tôi mỉm cười lắc đầu, không ngờ lão Phong lớn đầu rồi mà vẫn để cho Nam xôm nó gạt. Tôi quay lại nhìn ông bác già rồi mỉm cười lên tiếng hỏi:

- Bao giờ thì triển khai việc săn quỷ?

Ông bác già vuốt râu cười mỉm:

- Đêm nay....!

*****

Ngồi trên chiếc ô tô mà lòng tôi bồi hồi như lửa đốt, mang tiếng là có bằng lái xe ô tô nhưng thỉnh thoảng giờ mưa thì tôi mới lấy ô tô của gia đình để đi làm hoặc những khi đi chơi xa nhà.

Phải nấn nĩ dừ lắm thì công an Bắc Ninh mới điều cho chúng tôi con ô tô từ thời napoleon còi trường này, ngồi trong xe mà cứ nghĩ mình đang cưỡi ngựa vậy. Ngó sang bên cạnh thấy ông bác già đang cầm vật gì đó giống như la bàn, đôi lúc ông lại bảo tôi rẽ trái, rẽ phải đột ngột làm mấy lần suýt thì bay cả xe lẫn người xuống ruộng.

Cuối cùng sau một hồi đánh vật với con xe thời tiền sử, thì rốt cuộc cũng đã đến nơi cần phải đến... Ông bác già xuống xe nhìn chăm chú về phía ngôi nhà hoang ở đằng xa rồi cất giọng lên tiếng:

- Nơi này.. có biến! Mọi người cẩn thận...!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 10: Trước giờ bắt ma

Đứng trước cánh cửa chính mà tâm trạng tôi cực kì hồi hộp, thân làm cảnh sát mà đi diệt trừ ma quỷ nếu như đồng nghiệp biết được chắc sẽ trở thành trò cười của ngành mắt. Quay sang nhìn lão Phong lại có một cảm giác bất an khác tôi, lão nhắm mắt hít thở thật sâu để cố quên một nỗi sợ hãi vô hình nào đó.

Ông bác già quay sang nhìn chúng tôi, rồi ông lấy trong túi ra 2 lá bùa, lọ thuốc nhỏ và 2 cái túi bột lớn màu đỏ. Ông đưa cho tôi rồi lạnh lùng cất lời:

- Cầm lấy! Hai người đem túi bột này rải vòng quanh ngôi nhà này cho tôi... nhớ là không được bỏ sót dù chỉ là một phần!

Tôi ngạc nhiên nhìn 2 lá bùa và lọ thuốc nhỏ rồi hỏi:

- Vậy mấy cái này dùng để làm gì?

Ông từ từ lên tiếng giải đáp:

- Hai lá bùa này các người hãy dán trước ngực, nó có khả năng trấn áp mọi yêu ma tấn công các người! Còn lọ thuốc nước này là nước mắt trâu, nhỏ nó vào mắt có thể trông thấy yêu ma quý quái!

Hai người tự bảo vệ bản thân còn yêu ma cứ để ta ra tay tiêu diệt!

Ông bác già định mở cửa chính bước vào thì lão Phong lại lên tiếng hỏi:

- Nhưng có chắc là con quỷ đó trú ngụ trong này không? Nhờ đâu trong lúc chúng ta vào đây tìm nó thì nó lại đi giết người thì sao?

Ông bác già quay đầu lại nhìn lão Phong rồi lạnh lùng lên tiếng:

- "Thù Sinh Quỷ" mỗi tuần chỉ giết được một người thôi! Cách đây hai ngày nó đã ăn não một người rồi thì chắc chắn hôm nay nó không thể đi giết người được nữa! Với cả tôi đã thông báo cho bên công an Bắc Ninh bảo vệ những người thân của nạn nhân rồi chắc chắn không có vấn đề gì đâu!

Hóa ra là như vậy, giờ tôi mới hiểu lý do vì sao ông bác già thái độ lại dửng dưng vô lo vô nghĩ.. vì thực chất ông đã an bài từ trước rồi. Chúng tôi cầm túi bột đỏ rải bao quanh ngôi nhà rồi trốn vào một góc gần đó, tôi đưa một lá bùa cho lão Phong rồi lấy nước mắt trâu nhỏ vào 2 mắt của mình.

Nhấp nhấp đôi mắt để nước mắt trâu trải dần đều xung quanh, rồi tôi hé hé ngó nhìn vào khu vườn đại sảnh của căn nhà. Ông bác già chậm rãi bước từng bước nhẹ nhàng, đôi mắt ông quan sát động tĩnh mọi thứ xung quanh nhưng không có gì bất thường xảy ra cả.

Xung quanh chỉ là những bức tường mốc meo, những lát gạch rêu phong cùng năm tháng cùng với bầu không khí ròn rợn âm khí vì lâu ngày không có hơi người. Đang căng mắt nhìn xem có gì bất thường không thì lão Phong ở đằng sau gõ nhẹ vào lưng tôi, ngón tay lão run run chỉ về phía trước cùng giọng nói lắp ba lắp bắp:

- Thuận...! Nhìn...kia...!

Tôi ngó sang hướng mà tay lão Phong đang chỉ, một chiếc giếng đã xám màu rêu phong, nhưng mà cái đáng quan tâm lúc này là hình như có cái gì đang bò ra từ trong giếng...

Một bàn tay trắng bệch với những móng vuốt sắc nhọn cùng tiếng cười ròn rợn vang vọng như từ cõi âm vọng về:

- Óe hé hé...! Giờ ăn đến rồi....!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 11: Ai tù trong giếng ?

Hai bàn tay gầy gò bám vào mép thành giếng rồi từ từ một mái tóc dài thướt xác xơ ngoi lên nhìn mọi thứ xung quanh. Cái thứ dị hợm ấy bò nhanh ra khỏi giếng rồi đứng thẳng dậy, tiếng xương người kêu lên răng rắc rồi nó lê lét đi chuyển một cách cực kì kinh dị:

- Chồng à...! Chồng mang thức ăn đến cho em à...?

Một mùi hôi thối xộc thẳng vào mũi tôi, tôi nhăn mặt lấy tay bịt mũi rồi quay sang nói nhỏ với lão Phong:

- Mùi gì kinh vãi...! Hay anh bị "ham lét" à?

Lão Phong vừa lấy tay bịt mũi vừa nhăn nhó lên tiếng:

- Chú mày điên à! Ngày nào anh chẳng lẫn "rệt xô na"! Cái mùi mà chú mày bảo kinh vãi là mùi phát ra từ thứ dị hợm bên kia kia!

Đúng thực là vậy, tôi không biết phải gọi cái thứ dị hợm đó là gì vì ma không phải ma mà người cũng chẳng giống người. Chất dịch đen từ người nó chảy lê lét trên đoạn đường mà nó bước qua thật khiến ai chứng kiến cũng cảm thấy tởm lợm nhưng... ông bác già thì khác.

Ông vẫn lạnh lùng đứng giữa khu vườn nhìn về hướng sinh vật kì dị kia, rồi ông lấy tay rút sau lưng ra thành "đào mộc kiếm" từ tốn thủ thế. Con quái vật lê từng bước tới gần ông bác già rồi nó dừng lại ngơ ngác nhìn ông:

- Không phải chồng rồi...! Mày là thức ăn...! Nếu không phải chồng tao thì chỉ có thể là... thức ăn!

Con quái vật lao nhanh tới ông bác già, nó chìa 10 móng tay sắc nhọn định bám chặt lấy 2 bờ vai ông, nhưng ông nhanh trí lách người sang một bên rồi tiện tay phi một lá bùa vàng về phía con quái vật.

Lá bùa vàng chạm vào lưng con quái vật lập tức bùng cháy dữ dội, con quái vật đau đớn lăn lộn giữa vườn. Vừa dập lửa nó vừa kêu gào van xin:

- Xin thầy tha mạng... con xin thầy tha mạng....!

Ông bác già tức giận nghiêm mặt quát:

- Câm mồm! Cơ thể mày toát ra sát khí ngút trời chứng tỏ mày đã hại rất nhiều thường dân vô tội! Hôm nay tao sẽ cho mày vĩnh biệt siêu sinh! Đền tội đi!

Vừa dứt lời, ông bác già phi kiếm gỗ về phía con quái vật đang bị lửa thiêu. Một tiếng nổ đoàng vang lên kèm theo một ánh sáng chói lòa khiến hai chúng tôi phải lấy tay che mắt. Lúc mở mắt ra thì con quái vật đã bị tan chảy từ lúc nào, chỉ còn lại là mùi khét lẹt như mùi thịt bị cháy xém.

Chúng tôi bước ra khỏi chỗ trốn rồi mỉm cười nhìn ông bác già, nhưng bỗng nhiên thái độ ông vô cùng sừng sốt nhìn về phía chúng tôi. Ông quát lên thật lớn:

- NGUY HIỂM! CÚI XUỐNG MAU....!

Theo phản xạ tôi quay người lại thì nhìn thấy một cái gì đó đang lao đến... Một cái đầu người.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 12: Trừ gian diệt quỷ

Tôi đẩy mạnh lão Phong ra, may mắn thay vừa kịp lúc tránh được cái đầu người đó lao vút đến. Nó bay thẳng về phía ông bác già rồi từ từ há miệng nhe ra hàm răng sắc nhọn.

Ông bác già lùi lại vài bước rồi phi một đạo bùa màu vàng về phía cái đầu người, lá bùa chạm vào giữa trán "thủ sinh quỷ" lóe sáng khiến con quái vật bất động. Tôi đứng dậy thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng thì mọi chuyện cũng xong nhưng có vẻ tôi đã nhầm.

Lá bùa vàng bỗng bốc cháy dữ dội, "thủ sinh quỷ" khẽ rùng mình rồi lao nhanh về phía ông bác già. Ông già ngạc nhiên hoảng hốt nắm chặt tóc của "thủ sinh quỷ" rồi ngã ra giữa vườn, hai tay ông cố giữ cái đầu quỷ nhưng càng ngày đôi tay ông càng run run... có lẽ không thể giữ nổi nữa.

Cái đầu quỷ càng ngày càng tiến sát lại đầu ông bác già, nó há rộng miệng toan cắn sâu hàm răng sắc nhọn vào đỉnh đầu ông. Không thể chần chừ thêm, tôi rút súng ngắn thẳng vào "thủ sinh quỷ" toan nổ súng, ông bác già nhìn tôi nổi nóng hét lên:

- Đồ ngu! Nhỡ bắn trúng tôi thì sao? Lấy súng trong balo của tôi mà bắn...!

Tôi bực mình thầm nghĩ: Súng đích gì mà chẳng là súng! Sao súng ông bắn được mà súng tôi lại không bắn được nó! Nhưng tôi không còn thời gian suy nghĩ nhiều chạy đến chỗ balo rồi mở ra tìm súng, trong khi đó lão Phong thì lao nhanh nắm chặt tóc con quỷ giúp ông bác già.

- Nhanh lên! Tôi sắp không chịu nổi nữa rồi!

Ông bác già hét lên tức giận, What the fuck nhà ông, giục gì mà giục lắm thế, ông đâu biết rằng tôi cũng đang vật lộn với đồng đạo cụ của ông.

- Đoàng...!

Một tiếng nổ lớn vang lên, viên đạn xuyên thẳng qua đầu "thủ sinh quỷ". Nó rớt lên một tiếng kêu đau đớn rồi nổ tan tành thành nhiều mảnh, tôi từ từ hạ súng xuống rồi thở hắt ra nhìn lão Phong và ông bác già.

Ông bác già từ từ đứng dậy rồi lau sạch máu thịt của con quỷ quanh người, ông quay sang cau có nhìn tôi rồi cất lời trách mọng:

- Cảnh sát mà làm ăn lè mà lè mè! Muộn tí nữa thì tôi đi châu diêm vương rồi!

Tôi nhăn mày muốn cự lại nhưng nghĩ đi nghĩ lại phí sức cãi nhau với ông chỉ mệt thêm nên thôi. Rồi tôi nhìn khẩu súng vừa bắn, cất lời hỏi:

- Lấy súng của tôi cũng được! Sao phải cứ lấy khẩu súng này bắn là như thế nào?

Ông bác già tiến lại gần giật lấy khẩu súng trong tay tôi rồi lạnh lùng nói:

- Súng thật không làm gì được ma quỷ đâu! Đối với bọn nó phải lấy "Súng trừ yêu" của Mr Núi thì mới tiêu diệt được!

Tôi không quan tâm đến những lời quảng cáo về thằng Núi nào đó, nhìn đồng thịt bầy nhầy xung quanh tôi thở dài cất lời:

- Cuối cùng "Thủ Sinh Quỷ" đã bị tiêu diệt! Linh hồn cô gái có thể yên nghỉ được rồi!

Ông bác già lạnh lùng nhìn tôi lên tiếng:

- Chưa xong đâu...! Mọi chuyện mới chỉ vừa bắt đầu mà thôi...!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Ai là hung thủ ?

Tôi dựa vào thành ghế, nhắm đôi mắt và miên man suy nghĩ về những gì đã xảy ra. Ông bác già nói đúng, mọi chuyện vẫn chưa kết thúc vì hung thủ thực sự vẫn chưa lộ diện, kẻ đó rốt cuộc là ai? Hận thù giữa hân và dòng họ của nạn nhân rốt cuộc là gì?

Không cần chờ đợi lâu vì chiều hôm sau đội điều tra đã thu được kết quả ban đầu, Nam xôm cảm tập tư liệu rồi bắt đầu lên tiếng:

- Chiều qua chúng tôi đã đi dò hỏi thông tin về gia đình nạn nhân! Nói chung hầu như những người trong dòng họ đều không có thù oán sâu nặng với ai trừ hai người này!

Vừa nói, Nam xôm vừa chỉ vào 2 bức ảnh dán ở trên bảng:

- Một người thì chắc mọi người không còn lạ gì, vì đó là nạn nhân bị găm náo cũng chính là chú ruột của Nguyễn Thị Mai - Xác chết bị chặt mất ngũ chi! Người còn lại là bố của nạn nhân Nguyễn Thị Mai và theo đánh giá của tôi là người đang gặp nguy hiểm...!

Tôi khẽ suy tư rồi lên tiếng hỏi:

- Rốt cuộc 2 người này làm gì mà bị người ta hận đến tận xương tủy? Cậu có tìm được thông tin về nghi phạm không?

Nam xôm nhoen miệng mỉm cười:

- Thông tin thì phải hỏi moa là chính con nhà bà xác rồi! Theo những gì tôi thu thập được thì 2 người này gây thù chuốc oán với cực kì nhiều người, họ luôn dùng thủ đoạn bí ối để chiếm lợi ích khiến nhiều gia đình rơi vào cảnh tán gia bại sản! Và cái quan trọng nhất là kẻ này....!

Nam xôm chỉ vào bức ảnh thứ 3, đó là một người đàn ông gầy gò ốm yếu, đôi mắt y toát lên vẻ u buồn. Hân vừa nói đến đây khuôn mặt bỗng nhiên tỏ ra buồn bã:

- Haiz! Gã này tên: Bùi Hải, 10 năm trước vốn là một người nuôi trồng thủy sản, ai ngờ bị kẻ gian bỏ thuốc vào hồ tôm khiến cả gia tài mất trắng! Sau đó hắn hóa điên bỏ quê trốn đi biệt, vợ hắn không chịu nổi áp lực nợ nần nhảy xuống giếng nước tự tử, phải nói là cực kì thảm!

Nam xồm im lặng thờ dài rồi nói tiếp:

- Nghe nói dạo gần đây thấy nghi phạm xuất hiện tại ngôi nhà trước kia mà hắn từng ở! Ban ngày thì vật và vật vờ, ban đêm thì lén la lén lút! Chắc chắn có điều mờ ám!

Tôi nhìn vào tập hồ sơ rồi tròn tròn đôi mắt vì kinh ngạc, khuôn mặt này cực kì quen thuộc. Tôi mới gặp người đó tối qua, con quái vật bò ra từ cái giếng chính là vợ của nghi phạm..

Vậy là "hai năm rở mười" rồi, hung thủ là tên: Bùi Hải. Chính hắn là kẻ đã luyện "thủ sinh quy" giết chết 2 mạng người nhà họ Nguyễn. Tôi định lên tiếng xác nhận thì cánh cửa chính bỗng nhiên mở ra. Ông bác già lạnh lùng bước vào rồi thờ dài cất lời:

- Tôi mới nhận được thông tin mới của cảnh sát Bắc Ninh! Bùi Hải - nghi phạm của vụ án đã treo cổ tự tử tại nhà riêng rồi!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Vụ án chưa kết thúc

Chúng tôi nhìn nhau không nói nên lời, mà biết nói gì đây khi mà hung thủ thực sự đã treo cổ chết. Vậy là vụ án đã kết thúc, chúng tôi có phải thành công hay là thất bại? Tôi cũng không biết rõ nữa, Nam xồm rụt rè nhìn ông bác già rồi cất lời:

- Vậy giờ tính sao? Vụ án kết thúc như vậy sao?

Ông bác già ngồi xuống chiếc ghế gần đó rồi lạnh lùng đáp lại:

- Có thể nói là như vậy...! Hung thủ thực sự đã chết cũng coi như vụ án chính thức khép lại! Các người có thể về Hà Nội được rồi!

Chúng tôi thờ dài rồi thu dọn đồ đạc định rời khỏi căn phòng, nhưng có điều gì đó tôi thấy không ổn. Ông bác già vẫn im lặng ngồi đó nhìn vào bức ảnh hung thủ, tôi ngạc nhiên lên tiếng hỏi:

- Hung thủ đã chết...! Vụ án đã kết thúc! Ông còn lo lắng chuyện gì nữa?

Ông bác già quay lại nhìn tôi rồi cười nhạt:

- Chết chưa phải là hết? Hung thủ chết rồi mới là lúc bắt đầu của một sự kinh hoàng mới...!

Khuôn mặt tôi đơ ra ngạc nhiên vì những gì ông bác già vừa nói, giọng tôi run run hỏi lại:

- Ý ông là.... mọi chuyện vẫn chưa kết thúc...?

Ông bác già không trả lời câu hỏi của tôi, ông im lặng hồi lâu rồi cất lời hỏi lại:

- Theo cậu, thì chúng ta có bỏ sót vấn đề gì không?

Càng ngày tôi càng không hiểu ý ông ấy nói, tôi bực mình lên tiếng:

- Tôi không hiểu ông muốn hỏi gì! Ông cứ nói thẳng về vấn đề chính luôn đi! Không cần phải nói kiểu đường vòng như vậy!

Ông bác già đứng thẳng dậy đi về trước mặt tôi rồi lạnh lùng gằn giọng:

- Một khi oán khí chưa dứt thì linh hồn sẽ vẫn trả thù, kẻ bắt đầu mọi chuyện chưa bị quả báo vậy cậu muốn pháp luật xử lý hắn hay ma quỷ báo oán hắn?

Tôi quay lại nhìn những đồng nghiệp của mình, tâm trạng của họ cũng như tôi lúc này đều quyết tâm nhất định làm đến nơi đến chốn. Tôi mỉm cười nhìn về phía bức ảnh người đàn ông có khuôn mặt họ pháp rồi lên tiếng:

- Kẻ nào vi phạm pháp luật thì dù là ai cũng phải bị trừng trị!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 15: Quỷ đội lột người

- Mấy chuyện đấy tôi không biết gì cả!

Tôi đắm chiều nhìn người đàn ông trước mặt rồi nhẹ nhàng hỏi lại:

- Ông chắc chứ?

Người đàn ông bỏ kính đen xuống rồi nhìn trừng trừng tôi, ông gần giọng nhấn từng lời:

- Có bằng chứng tôi làm thì mấy anh cứ còng tay lại còn nếu không có... thì đừng làm mất thời gian của nhau!

Tôi nhìn sang Nam xồm, nhưng hắn cũng trừng mắt lác đầu. Tôi hết cách thờ dài rồi lên tiếng:

- Thôi được rồi! Ông có thể về! Nhìn sắc mặt ông có vẻ không tốt đâu nên cẩn thận nhìn trước ngó sau nhé!

Người đàn ông đeo kính đứng dậy rồi nhếch mép cười:

- Anh dọa tôi à? Từ trước đến giờ chỉ có tôi dọa người ta thôi? Anh nên giữ lại câu đó cho mình đi!

Gã cười lớn rồi bước đi ra khỏi căn phòng, tôi dựa vào thành ghế cười nhạt rồi nhắm mắt suy nghĩ. Cuối cùng tôi vẫn không thể làm gì khác, công lý với tôi lúc này có lẽ vẫn chỉ là viễn vông, một chút gì đó trong tôi đang mong chờ...quả báo xuất hiện...!

- Kết...Rằm...!

Một tiếng va chạm lớn cắt đứt dòng suy nghĩ trong tâm trí tôi, tất cả chúng tôi chạy ra ngoài đường xem có chuyện gì đang xảy ra.

Người đàn ông vừa nói chuyện với tôi đang nằm co giắt dưới gầm xe tải, thân hình gã chảy ra rất nhiều máu và một nụ cười vui sướng đến ghê rợn từ trên khuôn mặt đó. Quả báo thực sự đã đến... hay nói đúng hơn là linh hồn Bùi Hải tìm gã trả thù.

*****

Ánh bình minh như chào đón một ngày mới, tôi hẹn với ông bác già tại sân thượng của tòa nhà vào thời điểm này. Vì sao ư? Vì tôi muốn tâm hồn mình thanh tịnh nhất trước khi gặp ông ta...

- Cậu muốn gặp tôi?

Ông bác già đứng trước mặt tôi, trên vai ông đang đeo chiếc balo. Có vẻ sáng hôm nay ông ta muốn bắt chuyến xe sớm để về Hà Nội. Tôi chau mày nhìn ông lên tiếng:

- Sao ông vẫn muốn tôi tìm Nguyễn Ánh? Nếu ông biết rằng ông ta không thoát khỏi số chết!

Ông bác già nhìn xuống dưới đất rồi cười nhạt:

- Tôi tin rằng ai cũng xứng đáng có thêm một cơ hội! Chỉ tiếc rằng vẫn có kẻ chấp mê bất ngộ! Đáng tiếc! Đáng tiếc!

Tôi ngạc nhiên nhìn ông rồi nổi nóng:

- Vậy là ông có thể cứu lão ta! Vậy tại sao ông lại không cứu? Tôn chỉ của đạo sĩ các người không phải là khử tà diệt ma sao?

Ông bác già ngược mắt lên nhìn tôi, rồi quay mặt nhìn về phía bình minh. Ông nhẹ nhàng thờ dài rồi cất lời:

- Ma quỷ và con người, ai là tốt ai là xấu? Tên Nguyễn Ánh đó thực chất chỉ là quỷ đội lột người mà thôi...! Nếu để hắn sống thì không biết sẽ còn bao nhiêu người rơi vào cảnh như gia đình Bùi Hải! Cậu có thể cho rằng tôi là kẻ máu lạnh, thấy chết không cứu!

Nhưng bản thân tôi tuyệt đối không hối hận!

Nói xong, ông bác già quay mặt bước đi. Tôi định nói tiếp nhưng miệng không biết phải nói gì, phải chăng lời ông nói là đúng? Những gì tôi học ở trường cảnh sát là sai? Chúng tôi không thể duy trì pháp luật một cách công bằng?

Thời gian có lẽ sẽ trả lời câu hỏi đó...

Quyển 2 - Chương 1: Mặt trái của sự thật

Tâm trạng con người có lúc tốt, lúc xấu và tôi cũng không ngoại lệ. Đứng trước mặt Sếp Trương, tôi chờ đợi ông đánh giá về bản báo cáo của tôi sau vụ án vừa rồi. Ông nhìn qua bản báo cáo, rồi đưa nó lại cho tôi:

- Cậu về làm lại bản báo khác cho tôi! Tôi không hiểu sao cậu có thể viết ra được như thế này!

Tôi nhìn lại bản báo cáo của mình rồi ngạc nhiên hỏi:

- Em viết hoàn toàn chính xác những gì đã xảy ra mấy ngày qua, không sai một từ! Vậy còn điều gì không hợp lý hả sếp?

Sếp Trương nhìn tôi đăm chiêu rồi gằn giọng hỏi:

- Cậu muốn tôi đưa bản báo cáo này lên lãnh đạo cấp cao để rồi họ cười vào mặt chúng ta? Thông minh lên đi! Viết sao cho thực tế vào! Nếu cậu không viết được thì đưa cho tên Nam xồm viết!

Tôi cầm bản báo cáo đi ra ngoài mà tâm sự trùng trùng. Sự thật cuối cùng lại bị thay thế bằng một sự thật giả tạo, tại sao lại như vậy? Tôi đưa bản báo cáo cho Nam xồm rồi mở lời băng quơ:

- Sếp bảo cậu làm lại bản báo cáo khác...! Có vẻ bản này của tôi không vừa ý ông lắm!

Nam xồm đọc qua bản báo cáo của tôi rồi nhếch mép mỉm cười:

- Hời sao...! Làm lại là chuẩn cơm mẹ nấu rồi!

Tôi ngạc nhiên nhìn hắn:

- Ý chú là sao? Bản báo cáo của anh có gì không đúng à?

Nam xồm nhìn tôi rồi cười một cách mỉa mai:

- Không sai...! Nhưng nó không hợp lý! Vì không có lãnh đạo cấp cao nào lại chấp nhận bản báo của chú em đâu!

Tôi đọc lại bản báo của mình, cẩn rắng suy nghĩ xem có điểm nào bất thường. Nam xồm lắc đầu cười nhạt:

- Chú còn non và xanh lắm! Làm báo cáo gì sắc mùi tâm linh và ma quỷ! Chú nên nhớ đất nước ta bài trừ mê tín dị đoan, ma quỷ không được phép tồn tại! Vì thế bản báo cáo này chỉ cần cắt gọt lại là: Nạn nhân: Mai và chú ruột, Thủ phạm: Bùi Hải, hung khí dùng dao phay chặt xác và bỏ đầu người! Chấm hết!

Nghe Nam xồm nói, trong lòng tôi bắt đầu ngộ ra được nhiều điều. Đúng thật là tôi còn quá ngây thơ, bản báo cáo này thực chất không thể tồn tại dù nó có là sự thật hay không.

Tôi mệt mỏi mặc áo khoác vào và đi về nhà, đêm đông lạnh lạnh thật khiến tâm trạng con người đang buồn lại trở lên buồn bã hơn. Từ đằng sau một giọng nói trong trẻo vang lên:

- Anh Thuận ơi! Cho em đi nhờ xe về với!

Quay mặt lại, tôi nhận ra người mới lên tiếng nhờ vả. Tôi mỉm cười lên tiếng:

- Đèo người đẹp thì lúc nào cũng sẵn lòng thôi! Nhưng mà xe của Quỳnh đâu?

Quỳnh hướng đôi mắt long lanh về phía tôi rồi đáp lời:

- Xe em hỏng rồi! Mang đi sửa đến mai mới lấy được!

Tất nhiên là tôi không thể từ chối đồng nghiệp, mà thực ra thì có một cô gái xinh đẹp ngồi sau yên xe trong đêm đông giá lạnh cũng là một trải nghiệm phải nói là phê hơn con tê tê!

Như các bạn biết đấy, lợi dụng không phải là một hành vi đẹp nhưng nếu đường hơi nhiều ỏ gà... thì cũng không thể trách tôi được. Em Quỳnh ôm nhẹ

tôi, hơi thở dịu dàng phả nhẹ sau gáy làm cơ thể tôi bỗng nóng dần lên, tâm trí tôi lúc này chỉ biết trấn an bản thân bằng cách lẩm nhẩm 7 chữ: con thầy, vợ bạn, gái cơ quan...

Đang đưa em đi chơi xa, trên con xe viva thì đoạn đường phía trước có vẻ không ổn. Hình như gần đường ray có va chạm giữa tàu hỏa và một cái gì đó...

Và bản tính tò mò lại đưa chúng tôi đến một vụ án mới.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 2: Tôi là đạo sĩ

Tôi chờ đợi hồi lâu nhưng có vẻ tình hình không được cải thiện, đã gần 12h đêm mà cứ tắc đường thế này thì bao giờ mới về được đến nhà. Tôi quay xuống mỉm cười nói với em Quỳnh:

- Tình hình này có khả năng là còn tắc dài dài...! Giờ đi tiếp cũng không ổn mà quay lại cũng không xong! Hay là chúng ta rẽ vào lề đường nghỉ ngơi một tí, tiện thể xem có chuyện gì đang xảy ra được không?

Quỳnh mỉm cười gật đầu nhẹ nhàng, tôi liền phóng xe lên vỉa hè một quán cafe gần đó rồi gọi nước chờ đợi. Chuyện tai nạn tàu hỏa không phải là vấn đề gì lạ thường ở thành phố này vì thế bản thân tôi cũng không thấy quá ngạc nhiên, hầu như những vụ việc đó xảy ra là do các phương tiện không tuân thủ luật giao thông đường sắt hoặc do những kẻ chán đời ngu ngốc tự tử.

Tôi đưa cốc cà phê sữa lên miệng từ từ nhấp nháp cảm nhận, quay mặt nhìn về phía em Quỳnh trong lòng tôi thực sự cảm thấy cuộc đời trôi qua thật nhẹ nhàng. Có lẽ đối với một người con trai thì sự bình yên là khi được cảm nhận hương vị đêm như thế này.

*****

Sau khi trải qua một buổi hẹn hò bất đắc dĩ với em Quỳnh, có lẽ tâm sự của tôi cũng vui đi phần nào. Một ngày mới trôi qua với nhiều hi vọng đang từ từ nở rộ trong tâm hồn tôi, chúng tôi lại tiếp tục quay lại với chuỗi thời gian ăn không ngồi rồi cuối tháng lãnh lương.

Cảm giác không biết làm gì thực sự là buồn chán, giả mà... tôi tự đắm vào đầu mình rồi thầm chửi: Sao lại nghĩ vớ vẩn như vậy được, chẳng lẽ lại mong xã hội bất ổn sao? Đúng là có lớn mà không có khôn mà....

Nhưng có lẽ đầu tôi thiếu thật... vừa mới trộm nghĩ vớ vẩn thôi ai ngờ... Sếp Trương ra hiệu cho tất cả chúng tôi vào phòng họp, chờ mọi người ổn định chỗ ngồi rồi ông mới lên tiếng:

- Vụ án lần trước mọi người làm rất tốt! Sếp trên có lời khen tổ của chúng ta và tất nhiên cũng có chút phần thưởng....

Nam xòe mắt sáng như sao nhanh nhẩu:

- Phần thưởng là gì vậy sếp?

Sếp Trương nghiêm mặt nhìn Nam xòe rồi gần giọng nói:

- Phần thưởng là gì thì để tôi nói hết đã! Lúc nào cậu cũng nhảy vào miệng người khác là thế nào?

Nam xòe biết ý che mồm lại, chúng tôi cũng im lặng hồi hộp chờ đợi xem. Sếp Trương nhìn xung quanh rồi ôn tồn nói tiếp:

- Lãnh đạo vừa chuyển tiếp cho chúng ta một vụ án mới...! Mọi người nghĩ xem có đáng để vui mừng hay không?

Nam xòe đơ mắt nhìn Sếp Trương, lão Phong và em Quỳnh thì im lặng không nói gì chỉ có mỗi tôi là trong lòng có chút vui vui. Căn phòng im lặng hồi lâu, thấy không khí có vẻ ngột ngạt Nam xòe mới nhỏ nhẹ cất lời:

- Đó là phần thưởng à.....!

Không khí căn phòng lại một lần nữa rơi vào tình trạng ngột ngạt, nếu không có ai phá vỡ chắc tôi sẽ tắc thở mà chết nữa. Cũng may đang lúc ngắc ngoải thì cứu tinh xuất hiện, tiếng gõ cửa vang lên như xóa đi sự im lặng.

Sếp Trương giả vờ ho nhẹ rồi ưỡn ngực nói lớn:

- Mời vào...!

Xuất hiện sau cánh cửa là một khuôn mặt thanh tú điểm lệ, người con gái mà tôi từng mong ước có dịp gặp lại để xin số phone. Tâm hồn tôi bỗng nhiên xao động khi nhìn thấy nàng... thật sự là một cảm giác lâng lâng khó tả.

Nhưng rồi tất cả lại đổ sầm ngay trước mắt tôi, đi theo nàng còn có một người nữa. Một khuôn mặt mà tôi có chết cũng không bao giờ quên được, mà làm sao có thể quên được bản mặt ma lạnh xảo quyết đầy chữ.

Thằng bạn thân đa cấp trời đánh nhìn chúng tôi mỉm cười rồi từ từ lên tiếng:

- Xin chào mọi người! Tôi là Nguyễn Điệp, thuộc tổng bộ tâm linh miền bắc!

Rất hân hạnh được làm quen!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 3: Tự tử hay không ?

Lúc 4 mắt chúng tôi nhìn nhau, khuôn mặt nó có đôi chút ngạc nhiên. Nhưng rồi nó cũng không tỏ thái độ nhận ra người quen mà tiến thẳng về phía sếp Trương và bắt tay ông. Sếp Trương mỉm cười thật lớn giới thiệu bọn họ:

- Tôi xin giới thiệu lại với mọi người! Đây là Điệp và Hương, họ là nhân viên của tổng bộ tâm linh phái đến hợp tác với chúng ta trong vụ án lần này!

Tôi mỉm môi cô khẽ nở một nụ cười mỉm, dù tâm trạng của tôi lúc này không hề muốn như vậy. Hóa ra những gì mà thằng đa cấp đầy nói đều là sự thật, nó thực sự là một đạo sĩ, không những thế còn thuộc biên chế nhà nước...

Nhưng cái đáng căm giận hơn là nó lại làm việc chung với Hương, một đấng cực lớn mà bản thân tôi dù muốn cũng không được. Tôi chợt rùng mình nhớ lại câu tục ngữ của ông bà ta ngày xưa: "Lừa gần rom lâu ngày cũng bén". Ai thì tôi không biết, chứ cái loại gian xảo như thằng này thì chắc chắn nó sẽ không từ mọi thủ đoạn để đạt được mục đích. - _ -

Nó không hề biết tôi đang nghĩ xấu về nó, thằng Điệp chỉ mỉm cười nhẹ nhàng rồi cắt lời một cách rõ ràng:

- Đáng lẽ tôi cũng muốn có thêm thời gian để làm quen với các bạn nhiều hơn! Nhưng thực sự lúc này lãnh đạo bên trên đang cực kì lo lắng... Vậy tôi xin phép giới thiệu về vụ án lần này luôn...!

Nó lấy ra một cái đĩa DVD rồi cho vào đầu máy, tất cả chúng tôi từ từ chăm chú nhìn vào tivi xem thông tin của vụ án lần này là gì. Trên màn hình xuất hiện khu vực đường ray song song với một con đường nào đó, con tàu từ đằng xa chuẩn bị đi qua kèm theo tiếng kêu tu...tu cực lớn. Từ bên trái màn hình, một người mặc bộ đồ thể dục màu đen vật vờ tiến từng bước nhếch nháp chậm chạp về phía đầu tàu hỏa. Đường như người đó không chú ý đến con tàu mà cứ thế tiến thẳng, từng bước chậm rãi trên đường ray...

Một cảnh tượng kinh hoàng tiếp theo xảy ra mà không cần nói thì ai cũng biết, ngay cả bản thân tôi khi xem video xong cũng khẽ rùng mình. Lần đầu tiên tôi nhìn tận mắt cảnh tự tử đường sắt là như thế nào, quả thật là quá đối kinh hoàng.

Nguyễn Điệp nhìn chúng tôi rồi mỉm cười cắt lời:

- Các bạn xem video vừa rồi có thấy điểm gì lạ không?

Chúng tôi ngơ ngác nhìn nhau rồi quay lại nhìn nó, chỉ là một video tự tử bình thường thì có điểm gì lạ cơ chứ? Mọi người đều thắc mắc nhưng ai cũng im lặng không nói gì... Chỉ có tôi ngơ ngác, quyết tâm phải làm bể mặt thằng đa cấp này:

- Tôi chẳng thấy có gì đặc biệt cả! Chỉ là một vụ tự tử đường sắt bình thường thôi mà...! Cậu chưa bao giờ thấy người ta tự tử à?

Nó cúi xuống cười mỉm rồi nhìn về phía tôi:

- Người chết thì tôi thấy nhiều rồi nhưng... tự tử như trong video vừa rồi thì đây là lần đầu tiên đấy!

Tôi nhếch mép cười mỉm tỏ vẻ coi thường:

- Tưởng đạo sĩ như cậu thì có chuyện gì mà chưa từng trải qua cơ chứ?

Nó xua tay tỏ vẻ ngạc nhiên rồi từ từ đáp lại:

- Ma quỷ thì tôi thấy nhiều rồi! Nhưng tự tử như thế này lần đầu mới thấy thật!

Tôi ngạc nhiên nhìn nó, nó đang giễu cợt tôi chắc. Bị tôi đá xoáy như vậy vẫn tỏ vẻ ngây thơ, hay là nó có ý đồ gì? Tôi nghiêm mặt nhìn nó hoài nghi:

- Ý cậu là sao?

Nguyễn Diệp lúc này mới mỉm cười bí ẩn rồi cầm điều khiển tua lại đoạn phim, vừa chỉ vào màn hình nó vừa từ từ lên tiếng:

- Mọi người xem kĩ đoạn phim này! Nếu là một người tự tử bình thường thì các bạn sẽ làm thế nào?

Tôi chống tay lên cằm rồi nói lớn:

- Tất nhiên là đâm đầu vào tàu hỏa mà chết rồi! Hời thừa!

Khuôn mặt nó vẫn không tỏ vẻ tức giận hay bức xúc, vẫn chỉ là một nụ cười nhạt và nhìn về hướng của tôi:

- Đúng! Nhưng là chạy xộc thẳng về phía đầu tàu hỏa, còn trong video vừa rồi nạn nhân đi một cách từ từ chậm rãi! Và điểm khác biệt chính là ở chỗ đây!

Nam xôm ngạc nhiên lên tiếng cắt lời:

- Khác biệt ở điểm nào?

Nguyễn Diệp nhìn về phía tên Nam xôm, rồi lên tiếng trả lời:

- Tư tưởng của người tự tử bao giờ lúc đối mặt với cái chết đều mang một nỗi sợ hãi vô hình! Họ thường nhắm mắt và lao thật nhanh để vượt qua cảm giác sợ hãi chứ không có ai lại đi lơ đãng như trong video vừa rồi đâu!

Oạch! Giờ đến lượt tôi bị phản dame, cảm giác lúc này trong tôi cực kì là... xấu hổ. Ai mà ngờ giờ tôi lại hóa thành trò cười trong buổi họp, không biết em Hương có nghĩ tôi là kẻ ngốc còn thích thể hiện trước đám đông... nếu thế thật chắc tôi đâm đầu vào gỏi mà chết mất....

Nhưng không ai thèm quan tâm đến một kẻ bị bề mặt như tôi, họ vẫn chăm chú nhìn về hướng tên đa cấp. Trong mắt nó, tôi cảm nhận được là nó đang hả hê đến mức nào! all right! You win!

Quân tử trả thù mười năm chưa muộn.

- Có khi nào là.... bị ma che mắt không? Em nghe nói gần đường ray thường hay có ma che tai, ma che mắt tìm thể thân... Họp vĩa là nó bắt luôn!

Em Quỳnh giọng run run rụt rè lên tiếng, Nguyễn Diệp mỉm cười nhẹ nhàng trấn an:

- Vụ khác thì tôi không biết... Nhưng vụ này thì chắc chắn không phải do ma làm! Mọi người xem lại video đi, nếu là một người bị ma che mắt, che tai sẽ đi ngang qua đường ray như người bình thường! Chứ không phải đâm đầu vào tàu như vậy!

Tôi ngạc nhiên nhìn nó rồi lên tiếng hỏi:

- Vậy rốt cuộc vì sao nạn nhân lại đi về phía tàu hỏa?

Nguyễn Diệp nghiêm mặt nhấn mạnh từng chữ:

- Có kẻ giờ trò.....!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 4: Thuật dẫn thi

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

- Có kẻ giờ trò?

Nói thật là tôi khá hoài nghi vào lời tên đa cấp này nhưng thực sự những gì mà nó phân tích không phải là không có lý. Có vẻ như nó cũng hiểu chúng tôi đang nghĩ gì nên lên tiếng giải đáp:

- Mọi người có bao giờ nghe nói đến thuật dẫn thi chưa?

Tên Nam xồm cười tươi hồ hởi trả lời:

- Cái này tôi biết! Thuật dẫn thi bắt nguồn từ Mao Sơn - Trung Quốc! Các pháp sư Trung Quốc hồi xưa thường dùng thuật này để đưa xác lính chết trận về cố hương an táng!

Nguyễn Diệp mỉm cười nhìn Nam xồm cất lời xác nhận:

- Chính xác! Vậy cậu có biết tại sao pháp sư Trung Quốc có thể điều khiển xác chết không?

Nam xồm mỉm cười im lặng gãi đầu, nói chung không chỉ hấn mà tất cả chúng tôi cũng vậy. Đạo thuật Mao Sơn thì những người ngoại đạo như chúng tôi làm sao am hiểu bằng nó được, đầu cần thể hiện kiểu như ta là biết tuốt vậy chứ? Tôi buông lời đá đều:

- Chúng tôi ở đây đều là cảnh sát chứ không phải đạo sĩ như cậu! Nên mấy cái dẫn thi gì đó thì cậu giải thích luôn cho tiện đi! Tránh làm mất thời gian lãng phí!

Nguyễn Diệp cười lớn đưa 2 tay ra biểu thị dừng lại:

- Ok Ok! Tôi lại hơi lan man rồi! Muốn điều khiển xác chết thì pháp sư sẽ dùng một loại thuốc bí truyền có tên là: "Hành Thi Dược"! Loại dược thi này có tác dụng áp chế thần kinh của xác chết! Khiến cơ thể người chết chịu ảnh hưởng của một sự thôi miên nào đó!

Tôi ngạc nhiên hỏi hớ:

- Vậy thì chuyện đó liên quan gì đến vụ án này?

Nguyễn Diệp nhìn về phía tôi rồi ôn tồn đáp:

- Tất nhiên là có liên quan rồi! Nạn nhân chịu ảnh hưởng của dược thi nên từ từ đi về phía tàu hỏa rồi tự đâm đầu vào đó chết! Chính tiếng kêu của tàu hỏa là chất xúc tác khiến thầy ma bị thôi miên!

Tôi dựa lưng vào ghế, khoanh tay suy nghĩ về những gì mà thằng đa cấp nói, liệu giải thích như vậy có hơi miễn cưỡng không? Ma quỷ thì sau vụ án lần trước tôi đã tin là có thật rồi, nhưng lấy nó để giải thích cho vụ án mới này thì thực sự là...

- Đây chỉ là những gì mà anh suy luận! Làm sao có thể đưa tâm linh vào để giải thích cho những gì vô lý được? Nếu như không có bằng chứng xác thực thì thật khó để làm cho người ta tin là sự thật...!

Tôi tròn mắt nhìn về phía người vừa mới lên tiếng, em Quỳnh... Rõ ràng tôi đã sai lầm khi nghĩ em chỉ là một nàng tóc vàng hoe. Những phản biện em ấy đưa ra quá thấu tình và hợp lý và nó có khả năng lật kèo những suy luận trước đó của thằng đa cấp. Quả này thì mầy bẻ mặt chắc rồi Nguyễn Diệp ơi

Nhưng thằng Diệp có vẻ không nao núng, nó lấy trong cặp ra một sấp ảnh rồi đưa lên giữa mặt bàn rồi mỉm cười lên tiếng:

- Mọi người xem đi!

Tôi đưa mắt nhìn tám ảnh rồi lấy tay mím chặt môi lại, thật sự là không thể tin nổi trước cảnh tượng kinh dị đó. Không chỉ tôi, những người khác cũng vậy, có người nhìn thoáng qua rồi quay đi, cũng có người suýt chút nữa không ghìm được định nôn ra sàn nhà.

Hình ảnh thân thể của những người chết vì tai nạn đường sắt.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 5: Lăng Trì

- Chỉ là ảnh thi thể người chết do tai nạn giao thông đường sắt thôi mà...! Có gì bất thường sao?

Tôi vừa nhăn mặt vừa lên tiếng hỏi Nguyễn Diệp. Nó giơ tám ảnh lên nhìn rồi khẽ mỉm cười lên tiếng:

- Tất cả chỗ ảnh trên bàn là hiện trường của 8 nạn nhân bị chết một cách bất thường do tai nạn đường sắt trong khoảng 2 tháng vừa rồi! Và nạn nhân mới nhất cho đến thời điểm hiện tại được phát hiện vào đêm hôm qua tại khu vực phố Lê Duẩn quận Đống Đa, Hà Nội!

Tôi ngược mắt lên nhìn nó với vẻ hoài nghi:

- Bất thường như cậu nói chưa chắc chắn để được coi là một vụ án mạng! Đôi khi đó chỉ là sự trùng hợp ngẫu nhiên thì sao?

Nó im lặng nhìn bức ảnh, có vẻ như thằng bạn thân của tôi đã rơi vào ngõ cụt rồi, Lần này còn không lật kèo được mày sao? Để xem mày sẽ giải thích như thế nào? ka ka ka!

- Mọi người cứ nhìn kĩ vào ảnh hiện trường đi! Có thấy điểm gì bất thường không?

Làm được gì có điểm nào bất thường! Rõ ràng là nó đang chống chế trong tuyệt vọng à? Quà này anh sẽ dồn chú đến chân tường luôn!

- Tôi không thấy có điểm nào bất thường cả! Cậu chỉ giùm tôi được không?

Tôi vừa dứt lời bỗng một giọng nói khác xen vào:

- Tôi thấy có điểm gì đó rất kì lạ! Rất khó để giải thích... Nhưng thực sự là rất kì lạ!

- Đúng vậy! Tôi cũng thấy thi thể nạn nhân có điểm gì đó bất thường dù rất khó để giải thích!

Người vừa lên tiếng là lão Phong và Nam xồm, mặt tôi đơ lại không biết phải nói gì trong thời điểm này nữa. Lại một lần nữa cái mặt này không biết phải trốn vào góc nào cho bớt nhục, ngó trộm thằng bạn thân thì thấy nó đang nhìn về phía tôi cùng với nụ cười mỉa nửa miệng.

Tôi giả vờ ho nhẹ, rồi cố gắng nhìn kĩ vào mấy tấm ảnh xem có điểm gì bất thường không. May ra nếu tìm được rồi phát biểu có khi còn chữa được ngượng, đôi mắt tôi bỗng lóe sáng và buột miệng cất lời:

- Hình như thi thể bị khoét mắt từ trước!

- Chính xác! Không chỉ bị khoét mắt mà nạn nhân còn bị cắt lưỡi và xẻo thịt từ trước khi chết rồi!

Người vừa lên tiếng đỡ lời cho tôi là Nguyễn Diệp. Rõ ràng nó không lấy việc công báo thù riêng mà giúp tôi thoát khỏi việc ngượng ngùng trước đó, thật sự ngẫm lại rõ ràng nó không phải là kẻ tiểu nhân bỉ ổi cho lắm. Em Quỳnh nhăn mặt giọng run run hỏi:

- Hung thủ là kẻ biến thái sao? Khoét mắt, cắt lưỡi còn xẻo thịt nữa... Nghĩ đến mà... Huê.... Huê....!

Tiếng nôn khan của em Quỳnh trùng với tâm trạng của những người có mặt trong buổi họp. Thực sự là quá ghê tởm, hung thủ không chỉ là kẻ giết người hàng loạt mà còn là kẻ vô cùng biến thái lấy việc tra tấn nạn nhân làm thú vui, rõ ràng y là đối tượng cực kì nguy hiểm cho xã hội.

- Tôi cũng không biết hung thủ có phải là kẻ biến thái hay không!

Nhưng một kẻ mà biết dùng thuật dẫn thi của Mao Sơn thì rõ ràng hẳn tuyệt đối không đơn giản! Không những thế....!

Nguyễn Diệp khuôn mặt trầm mặc im lặng nhìn tấm ảnh, nhìn khuôn mặt nó tôi biết là vụ án lần này khó khăn đến mức nào. Chúng tôi ngược lên nhìn nó chờ đợi lời tiếp dẫn và thằng bạn tôi cũng chỉ đáp lại với câu nói cụt ngủn, nhưng cũng khiến những người trong căn phòng phải gai ốc:

- Không những thế có khả năng hung thủ còn biết sử dụng "Lăng Trì" nữa!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 6: Suy luận mơ hồ

Tất cả chúng tôi đều bất ngờ trước những gì mà Nguyễn Diệp vừa nói, đã lâu lắm rồi tôi mới lại được nghe đến cụm từ "Lăng Trì", một cái tên nghe có vẻ mỉa mai nhưng lại khiến tâm trí tôi sồn gai ốc. Em Quỳnh ngạc nhiên ngo ngoác hỏi:

- Lăng Trì là gì vậy?

Mọi người có vẻ ái ngại trước câu hỏi của Quỳnh, đúng là ai cũng biết về nó nhưng diễn tả sao cho rõ ràng và trọn vẹn thì may ra chỉ có nước tra wiki. Tôi trầm mặc lên tiếng trả lời:

- Lăng Trì là một trong những hình thức tử hình đáng sợ của thời phong kiến trung quốc, Việt Nam ta còn gọi nó là "tùng xẻo". Tử tù sẽ bị trói chặt vào cột gỗ rồi đao phủ sẽ lấy một con dao sắc xẻo từng miếng thịt trên người khiến cho tử tù đau đớn cùng cực!

Có người còn nói Lăng trì là cả một nghệ thuật tử hình và đao phủ hành hình cũng là một nghệ sĩ!

Nguyễn Diệp ho nhẹ một tiếng rồi đưa mắt nhìn xung quanh:

- Tuy là câu cuối có hơi hư cấu nhưng thực sự lời anh bạn vừa rồi nói là tương đối chính xác! Rõ ràng hung thủ là kẻ am hiểu kỹ năng hành hình "Lăng Trì" và thuật dẫn thi vậy khả năng lớn nhất hẳn là... người Trung Quốc!

Tôi nhìn về phía thằng Diệp, chỉ dựa vào việc đó mà suy luận hung thủ là người Trung Quốc... thì có vẻ... À mà thôi vì tôi cũng không biết phản bác lại như thế nào nữa. Tôi chỉ biết mỉm cười nhìn về phía nó rồi lên tiếng:

- Xèo thịt mà không ảnh hưởng đến động mạch, các dây thần kinh vẫn làm cho xác chết di chuyển về phía đoàn tàu thì chứng tỏ tay nghề "Lăng Trì" của tên hung thủ này không phải dạng vừa đâu!

Vậy cậu có manh mối gì trong việc tìm ra hung thủ?

Nguyễn Diệp mỉm cười nhìn tôi rồi chống tay lên bàn, nó từ từ cất tiếng nói một cách đồng dục:

- Trước mắt tôi cũng chỉ biết hung thủ am hiểu "Lăng Trì" và dùng thuật dẫn thi, còn việc hung thủ là ai hay cách nào tìm ra hung thủ thì còn phải dựa vào nghiệp vụ điều tra phá án của mọi người!

Có lẽ mọi người cũng cần có thời gian để nghiên cứu vụ án! Nèn..

Sếp Trương biết ý lên tiếng kết thúc buổi họp, tôi đứng dậy nhìn về phía thằng bạn thân chí cốt. Rõ ràng so với khoảng thời gian trước kia thì bây giờ nó đã chừng chạc hơn nhiều, không còn là thằng ắt ơ mớ mớ quay cuồng cách đây 2 năm về trước.

Tôi đi về chỗ làm việc rồi dựa lưng vào thành ghế, tâm hồn suy nghĩ miên man về mọi việc vừa trải qua. Hình như mình quên mất việc gì đó thì phải, đúng rồi xin số điện thoại em Hương, trời ơi sao mình có thể quên mất chuyện hệ trọng đó cơ chứ.

Tôi lao thật nhanh ra khỏi căn phòng, lấy hết tốc lực chạy thẳng xuống đại sảnh. Nhưng rồi tôi bỗng dừng lại khi nhìn về phía trước, một cảnh tượng khiến trái tim tôi bỗng nhiên nhói đau.

Em Hương đang khoác tay thẳng bạn thân của tôi một cách tình tứ.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 7: Truy tìm manh mối

Đáng lẽ lúc này thân là một cảnh sát, tôi phải quan tâm đến vụ án mới nhận. Nhưng lòng dạ tôi thực sự không còn tâm trạng để nghĩ đến nó nữa, tại sao? Tại sao chứ? Một kẻ mồm mép ba hoa, xấu xa xảo quyệt chẳng có điểm nào tốt như thằng đa cấp đẩy lại lọt vào mắt xanh của nàng, trong khi đẹp gái, giàu có, thông minh tài giỏi như tôi thì lại phải ngậm đắng nuốt cay chịu cảnh thất tình. Ông trời thực sự không công bằng mà...

Cốc cà phê để trước mặt tôi, em Quỳnh nhìn tôi nhẹ nhàng mỉm cười:

- Anh đang suy nghĩ về vụ án sao? Có phát hiện gì mới không?

Tôi mỉm cười tránh đề Quỳnh nhận ra nỗi buồn trên khuôn mặt mình, thất tình thì sao chứ? "Tái ông thất mã" chưa chắc đã là điều không tốt vì ít ra vẫn có đồng nghiệp bên cạnh quan tâm. Tôi đưa cốc cà phê lên miệng nhấp môi rồi từ từ lên tiếng:

- Tôi thấy vụ án này rất mờ ám! Giống như là đang điều tra về một gì đó mơ hồ như ảo như mộng vậy!

Quỳnh đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, khuôn mặt nàng lộ rõ vẻ buồn bã:

- Chẳng lẽ vụ án lại đi vào ngõ cụt sao?

Tôi đưa tay xoa trán suy nghĩ, liệu có cách gì tìm ra manh mối về hung thủ hay không? Nạn nhân thì đã bị tẩu ngũ còn không ra hình người trừ khi nói chuyện với hồn ma thì may ra... Nhưng thực sự tôi không muốn nhờ vả đến thằng bạn thân, có vẻ như lòng tự tôn của tôi không cho phép điều đó.

Gọi điện cho nó hay không đây? Cứ mỗi lần nhìn lại hình ảnh tình tứ giữa nó và em Hương là trái tim tôi lại đập mạnh, máu nóng trong tôi dâng trào thôi thúc tôi ghim lại mọi thứ. Tuyệt đối không thể nhờ vả thằng đa cấp đấy, không bao giờ.

Tôi đứng dậy nhưng bỗng khựng lại vì có vật gì đó trong túi rơi ra, lọ nước mắt trâu của ông bác già, tôi vẫn còn giữ nó sau vụ án lần trước. Mắt tôi bỗng lóe sáng và hình như tôi đã nghĩ ra cách tìm ra manh mối mà không cần nhờ đến sự trợ giúp của thằng bạn thân.

*****

12h đêm, tại phố Lê Duẩn, Đống Đa, Hà Nội.

Đêm nay không trăng không sao, một mùa đông lạnh lẽo u tịch làm cơ thể tôi cảm thấy hơn ròn rợn. Tôi không biết việc hôm nay mình làm có tác dụng gì không, nhưng thử còn hơn là không thử, nhất định tôi phải tìm ra manh mối gì đó từ người chết.

Tôi đến gần hiện trường vụ án của nạn nhân mới nhất rồi lấy trong túi ra lọ nước mắt trâu. Ngửa mặt lên trời nhỏ từng giọt đều đều vào 2 đôi mắt rồi nhâm nhâm cho nó dung hòa đều xung quanh nhãn cầu.

Tôi từ từ mở đôi mắt ra rồi chăm chú nhìn mọi thứ xung quanh, một cảnh tượng kinh dị mà có lẽ thật khó diễn tả chỉ bằng lời...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 8: Thông tin của hồn ma

Trong màn đêm lạnh lẽo đó, tôi có thể nhìn thấy những hình thù kì dị ẩn hiện như một làn sương mỏng. Những hồn ma bóng trắng lập lờ di chuyển vật vờ trên đường ray, có hồn ma dùng 2 tay lê lét từng chút một thì phần thân dưới đã bị nghiền nát từ lúc nào chỉ còn lại ở dưới là phần ruột đứt đoạn.

Kinh dị hơn là có hồn ma bị mất đầu, y phải đưa 2 tay ra quờ quạng màn mờ đường trước mặt. Khung cảnh trước mặt tôi phải nói là cực kì kinh tởm và quỷ dị, nếu như có một từ ngữ nào để diễn tả thì hiện tại tôi chỉ nghĩ được mỗi cụm từ: "Địa ngục trần gian".

Tôi cố gồng mình nén lại nỗi sợ hãi rồi bước từng bước chậm rãi, vừa đi qua họ, tôi vừa cố gắng chú ý quan sát để tìm kiếm nạn nhân. Đã đến bước này mà còn sợ hãi quay về thì bao nhiêu công sức sẽ đổ xuống sông xuống bể hết.

Có lẽ trời không phụ công người, một hồn ma mặc bộ đồ đen ngồi co ro một góc trên thành ray đường sắt. Tôi đi qua đi lại người đó xem có giống nạn nhân trong video hay không, hồn ma ấy vẫn co ro vì lạnh lẽo, xung quanh y là một mùi tanh tưởi bốc lên khiến cổ họng tôi cảm thấy buồn nôn.

Lấy hết can đảm, tôi cúi xuống ngó vào mặt của hồn ma đó. Một cảm giác sợ hãi xen lẫn sự cảm thương dâng trào trong lòng tôi, đôi mắt của hồn ma đó sâu hoắm như đã bị đục khoét từ trước. Tôi biết mình đã tìm đúng người nên nhẹ nhàng lên tiếng:

- Tôi biết cậu bị người khác sát hại...! Nói cho tôi nghe hung thủ là ai và hắn hiện giờ ở đâu...!

Hồn ma có vẻ nghe thấy được những lời tôi nói! Đôi tay y run run chỉ về phía con đường ray cùng với tiếng kêu ai oán:

- Ó....Ó....Ó...!

- Cậu kêu thế tôi làm sao hiểu được! Cậu phải nói rõ ràng cho tôi nghe chứ? Cậu yên tâm, tôi là cảnh sát! Tôi có thể giải oan được cho cậu!

Tôi khẩn trương lên tiếng, hồn ma thanh niên trẻ run run há miệng ra để lộ chiếc lưỡi bị cắt cụt lùn. Giờ tôi đã hiểu vì sao mà y không thể nói cho tôi nghe, nạn nhân đã bị cắt lưỡi từ trước rồi.

Tôi gãi đầu tự trách bản thân mình, sao tôi có thể quên mất chi tiết nạn nhân bị khoét mắt và cắt lưỡi cơ chứ. Chẳng lẽ công sức đêm nay lại không nhận lại được gì hay sao? Rồi đôi mắt tôi lại lóe ra một tia hi vọng! Đúng rồi! Không nói được thì có thể viết mà:

- Cậu hãy viết ra không trung những gì cậu biết đi! Biết đâu tôi có thể suy luận được!

Hồn ma đưa ngón tay trở ra vẽ nghếch ngoạc những kí tự kì lạ, tôi căng mắt cố nhìn trong màn đêm xem rốt cuộc là y đang viết gì:

+ N.G.Ã.B.A.N.G.Ọ.C.H.Ồ.I

- Có phải hung thủ hiện tại đang ở ngã ba ngọc hồi?

Hồn ma gật đầu xác nhận, tôi mỉm cười vui mừng vì rốt cuộc đã tìm ra được một manh mối quan trọng. Rồi tôi khẩn trương hỏi y tiếp:

- Vậy hung thủ là nam hay nữ? Có đặc điểm nào nhận diện....

- Cần thận nguy hiểm...!

Một tiếng hét vang lên trong màn đêm tĩnh lặng, cổ áo tôi bị ai đó kéo giật lại cực mạnh đến mức muốn nghẹt thở...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 9: Thế thân

Cổ họng tôi nghẹn đắng lại, lấy hết sức bình sinh tôi cố gắng nắm chặt lấy bàn tay đang túm lấy cổ áo của mình. Hần từ từ thả tay khỏi cổ áo tôi rồi thở một cách hỗn hển:

- Thằng ngu này! Tao mà đến muộn chút nữa là mày về châu tổ tiên rồi!

Tôi nhận ra nó, thằng bạn thân chí cốt của tôi. Rồi tôi bỗng nhìn lại khung cảnh xung quanh, tiếng tàu hỏa kêu lớn và hình ảnh xe lửa đang rung rung chạy trên đường sắt. Khuôn mặt tôi tái xanh lại nhìn nó tỏ vẻ ngạc nhiên:

- Chuyện vừa rồi là sao? Sao tao không nghe thấy tiếng kêu của tàu, cũng không thấy ánh đèn tàu từ đằng xa?

Nguyễn Diệp nghiêm mặt nhìn tôi, rồi quay sang nhìn về phía mấy hồn ma đang đứng. Mấy hồn ma ấy bỗng thay đổi thái độ có vẻ căm phẫn nhìn về phía bọn tôi, khuôn mặt họ tỏ vẻ tức giận như muốn ăn tươi nuốt sống chúng tôi vậy.

Nguyễn Diệp nhăn mặt lấy sau lưng ra một thanh kiếm màu xanh đã rỉ sét rồi chĩa về phía những hồn ma, giọng nó gằn ra từng chữ có ý hù dọa:

- Biết điều thì chim cút! Đừng để tao phải đại khai sát giới lúc đây muốn hỏi cũng muộn rồi!

Những hồn ma đó trông thấy thanh đoản kiếm liền kinh hãi vội vã biến mất như làn khói, tôi quả thực rất bất ngờ trước những gì vừa xảy ra. Nhìn về phía thằng bạn thân, trong lòng tôi cảm thấy có chút gì đó bội phục xen lẫn là sự biết ơn vì nó vừa cứu mình một mạng.

Nó quay sang nhìn tôi tỏ vẻ tức giận:

- Mày mà vừa nãy bỏ mày gọi điện cho tao bảo mày giờ này chưa về! Điện thoại cũng không liên lạc được! Tao đoán là mày đến đây nên đến tìm không thì....!

Nó không nói gì tiếp rồi thở dài đỡ tôi đứng dậy, tôi phúi đất bụi trên người rồi quay sang ngạc nhiên hỏi nó:

- Rốt cuộc chuyện vừa nãy là sao? Mày vẫn chưa trả lời tao?

Nó ra hiệu cho tôi đi ra khỏi nơi đó, sau khi đến khu vực đông người qua lại thì nó mới từ tốn nói nhỏ:

- Vừa nãy mày bị ảo giác do người chết tạo ra! Họ muốn tìm người thể thân để sớm được đầu thai!

Tôi tròn trừng mắt nhìn về phía nó tỏ vẻ kinh ngạc, nhưng nói thật thì tôi khá tin vào lời nó nói vì tôi vừa được trải nghiệm cảm giác sinh tử vừa rồi. Tôi nín thở lại rồi thở dài lên tiếng:

- Vậy tất cả những gì vừa trải qua chỉ là ảo giác! Đêm nay mọi cố gắng đều là công cốc sao?

Nguyễn Diệp nhìn tôi rồi cười một cách bí hiểm:

- Vậy thì chưa chắc!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 10: Nhân duyên trời định

- Ý mày là sao?

Tôi ngạc nhiên đưa mắt nhìn Nguyễn Diệp, nó nhìn về phía đường ray rồi quay lại nhìn về phía tôi:

- Có người muốn nhờ mày giải oan...! Chắc là không phải chuyện gì cũng là ảo giác đâu!

Tôi có thể đoán ra được lời ẩn ý của nó, vậy xem ra khổ cực đêm nay cũng đổi lại là một chút thu hoạch. Tôi đặt tay lên vai thằng bạn thân rồi nhẹ nhàng

lên tiếng:

- Dù sao đi nữa cũng phải cảm ơn chú! Nếu chú không đến kịp lúc chắc anh ăn shit trộn cơm rồi!

Nguyễn Diệp cười lớn gãi đầu lên tiếng:

- Thằng cò hó này, Tao và mày là bạn thân, có cần nói những lời khách sáo vậy không? Với cả nếu không có chú em năm xưa giúp đỡ thì moa cũng không có ngày hôm nay rồi!

Tôi mỉm cười ngạc nhiên nhìn nó:

- Vay tao tí tiền thôi mà làm như tao là đại ân nhân không bằng ấy!

Với cả mày cũng trả nợ cho tao rồi mà?

Nguyễn Diệp mỉm môi cười mỉm rồi từ từ lên tiếng:

- Vừa đi tao sẽ kể từ từ cho mày nghe!

*****

Tôi đặt chiếc cặp lên bàn làm việc rồi thờ dài như trút được nhiều tâm sự. Thực vậy, tâm trạng của tôi có lẽ đã thoải mái hơn rất nhiều, có lẽ là sau cuộc trò chuyện với thằng bạn thân vào đêm qua.

Không ngờ rằng, tôi lại là một trong những người giúp Nguyễn Diệp vào con đường trở thành đạo sĩ, không những thế nhờ vậy mà nó còn quen được em Hương. Tôi áp tay lên trán cố gắng gượng cười, ý trời, có lẽ đúng thật là do ý trời, yêu được một người hay không chắc một chữ duyên là chưa đủ mà còn là ở chữ phận nữa.

Tôi hạ quyết tâm không suy nghĩ vớ vẩn nữa, đứng thẳng dậy tôi mạnh mẽ đi về phía phòng làm việc của sếp Trương.

- Manh mối này có vẻ hơi mơ hồ! Thật khó để người khác tin là sự thật!

Sếp Trương nhìn tôi rồi lạnh lùng lên tiếng. Nói thật là ngay cả bản thân tôi cũng không tin được nếu tôi không tự mình kiểm chứng, lúc này tôi chỉ biết im lặng đợi sự phán quyết từ sếp Trương. Vì dù ông có từ chối hay đồng ý thì tôi vẫn sẽ điều tra theo ý mình vì tôi tin vào những gì mình cảm nhận.

- Nhưng đạo này mọi người cũng rành! Manh mối dù không tin cậy cho lắm nhưng cũng đáng để thử! Đừng làm tôi thất vọng!

Sếp Trương dứt lời rồi nhìn tôi mỉm cười, có lẽ ông cũng là người tin tưởng vào cấp dưới và một chút gì đó tin vào những gì huyền hoặc. Tôi mở cửa phòng sếp Trương bước ra ngoài rồi nhìn mọi người xung quanh, miệng hô vang thật lớn:

- Có manh mối rồi mọi người! Bắt đầu làm việc thôi!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 11: Sát nhân giấu mặt

Chỉ một chút manh mối mà muốn tìm thêm thông tin thực sự là cũng khá nan giải, Nam xồm và lão Phong phụ trách tìm thông tin về những người chuyển đến sống tại khu vực ngã ba ngọc hồi trong khoảng 3 tháng trở lại đây còn tôi và em Quỳnh sẽ đến chỗ khám nghiệm tử thi để xem có thêm manh mối gì không.

Sau 2 ngày cật lực điều tra, chúng tôi lại họp để tổng kết lại thông tin tìm hiểu được. Nam xồm đề trước mặt bàn tập hồ sơ rồi lên tiếng:

- Sau 2 ngày họp tác với công an khu vực Ngọc Hồi thì chúng tôi đã khoanh vùng lại những người mới đến khu vực này trong 3 tháng đồ lại:

+ Thứ nhất là một người đàn ông tên Hùng khoảng 38 tuổi mới trở về đây sau 4 năm xuất khẩu lao động bên Trung Quốc!

+ Thứ hai là một cặp vợ chồng già từ miền nam di cư về đây, hiện tại đang mở một quán nước gần ngã ba ngọc hồi!

+ Thứ ba là một thanh niên quốc tịch Trung quốc khoảng 24 tuổi tên là xao jin, nghề nghiệp không ổn định!

Tôi suy nghĩ về những gì Nam xồm vừa nói, nếu xét về mọi mặt thì kẻ đáng nghi nhất là tên xao jin. Thực vậy với một kẻ mang quốc tịch trung quốc và nghề nghiệp không ổn định thì theo suy nghĩ của tôi chắc chắn y có điểm gì đó khá mờ ám, về người đàn ông tên Hùng tuy có đi xuất khẩu bên Trung

Quốc 4 năm nhưng với từng ấy thời gian rất khó để cho y có thể thông thuộc kỹ năng mao son và lắng trị, còn cặp vợ chồng già kia thì càng không cần nói, họ mang quốc tịch việt nam và đã già cả thì khó có thể là hung thủ của vụ án này.

Dòng suy nghĩ của tôi bị cắt đứt bởi tiếng nói của em Quỳnh:

- tôi và Thuận đến nơi khám nghiệm tử thi cũng phát hiện ra một số thông tin quan trọng! Nhờ có công nghệ PPAP của nhật bản, chúng tôi đã phục hồi lại khuôn mặt tử thi và phát hiện đúng thật là các nạn nhân đều bị hung thủ xẻo thịt trước khi chết! Ngoài ra chúng tôi cũng đã tìm hiểu về gia đình của các nạn nhân và phát hiện họ không có mối liên quan nào!

Tôi nhìn về tập hồ sơ rồi lạnh lùng tiếp lời:

- Vậy có thể gần như chắc chắn hung thủ là kẻ giết người hàng loạt chứ không hề có hận thù cá nhân nào cả! Và nếu chúng ta không thể tìm ra hắn trong thời gian sớm nhất chắc chắn sẽ có thêm rất nhiều người chết!

Nam xôm suy tư hỏi:

- Dựa vào suy luận của tôi thì nghi phạm số 1 là tên Xao Jin này!

Tôi cười mỉm bí ẩn nhìn Nam xôm rồi từ từ lên tiếng:

- Vậy điều tra từ hắn trước đi!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 12: Rơi vào cửa tử

Quỳnh nhìn tôi rồi thăm thi:

- Không biết làm thế này có khả quan không nhỉ?

Tôi khẽ mỉm cười rồi vuốt về làn tóc êm:

- Đừng để người khác nghi ngờ! Cứ im lặng và giả vờ e thẹn đi!

Một giọng nói run run cất lời:

- Hai đứa đi đâu mà ở đây vào giờ này...? Gần khuya rồi sao không về nhà mà ngủ...?

Tôi mỉm cười nhìn bà cụ rồi lễ phép nói:

- Dạ bọn cháu cũng định về nội thành nhưng giữa đường xe hỏng, mà đêm hôm rồi cũng không có chỗ nào sửa xe! Bà có biết nhà nghỉ nào ở gần đây không ạ?

Bà lão mỉm cười ra hiệu cho chúng tôi ngồi xuống:

- Thôi ngồi xuống uống cốc trà cho ấm bụng đã! Bà cũng vừa mới chuyển về đây nên cũng không rõ lắm!

Tôi dắt xe sát vào quán nước, rồi ngồi xuống ghế nhận cốc trà xanh từ tay bà lão. Mùi thơm dịu dịu từ cốc trà thật khiến tinh thần dễ chịu hẳn, tôi nhẹ nhàng nhấp ly trà rồi mỉm cười nhìn bà lão. Có lẽ là tôi nghi ngờ hơi thái quá, rõ ràng bà lão khó có thể là hung thủ của vụ án này được.

Trước khi đến đây, chúng tôi đã điều tra về người đàn ông tên Hùng, khoảng 1 tháng đồ lại đây anh ta bị bệnh cúm gà nên bị cách ly trong bệnh viện vậy rõ ràng Hùng tuyệt đối không phải kẻ giết người hàng loạt.

Vậy nghi phạm lớn nhất đến lúc này chỉ có thể là Xao Jin, Nam xôm và lão Phong đang theo dõi y. Chỉ cần có động tĩnh là chúng tôi có thể chính thức bắt người và đêm nay chính là thời điểm thích hợp nhất mà hung thủ sẽ ra tay.

Tiếng chuông điện thoại trong túi quần tôi rung lên, đôi mắt tôi sáng rực lên khi nhìn thấy tên người gọi. Tôi đứng dậy đi về phía góc tối rồi mỉm cười nghe máy:

- Sao rồi Nam xôm! Hắn lọt bẫy rồi phải không?

Nam xôm khẩn trương lên tiếng:

- Đúng là hắn bị bắt rồi! Nhưng....!

Tôi ngạc nhiên chau mày hỏi hắn:

- Nhưng sao? Có vấn đề gì hả?

Nam xồm vội vã nói tiếp:

- Hắn bị bắt vì ăn trộm chứ không phải là giết người...!

Tôi tròn tròn mắt vì những gì vừa nghe được từ Nam xồm. Vậy hung thủ rốt cuộc là ai? Đôi mắt tôi bỗng nhiên mờ đi, tôi biết chắc lúc này mình không ổn rồi... cơ thể tôi bắt đầu đổ gục xuống trên nền đất giá lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 13: Bí mật đáng sợ

Đầu óc tôi cảm thấy hơi choáng váng, đôi mắt tôi từ từ giãn ra để cố nhìn kỹ mọi thứ xung quanh hơn. Một mùi máu tươi tanh tưởi xộc thẳng vào mũi làm thần trí tôi ổn định lại, tôi cố gắng cử động nhưng xem ra là lực bất tòng tâm.

Cơ thể tôi bị treo lơ lửng trong một lò mổ, thực vậy tôi không biết phải diễn tả căn phòng kín này ra sao nhưng nhìn mắt cái móc sắt đang treo lơ lửng tôi có thể ngờ ngợ đoán ra tình hình hiện tại của mình.

Nhìn sang bên cạnh, em Quỳnh cũng đang ở trong hoàn cảnh tương tự như tôi, 2 tay bị trói chặt bằng xích sắt và treo lơ lửng giữa căn phòng. Tôi định gọi với sang em, nhưng có một thứ gì đó đang cử động ở góc phòng khiến tôi phải mím chặt môi lại.

Một ông già khoảng 70 tuổi nhưng cơ thể có vẻ khá cường tráng, ông mặc một chiếc tạp dề đã cũ xỉ và hình như đang miệt mài làm việc gì đó. Hai bàn tay ông uyển chuyển qua lại một cách nhẹ nhàng nhưng tiếng động vang lên lại khiến cơ thể tôi bỗng nhiên rùng mình:

- Xoẹt... Xoẹt...Xoẹt...!

- Chàng trai trẻ....! Cậu tỉnh rồi à....!

Một giọng nói già cỗi run run vang lên, đôi mắt tôi quay về hướng vừa phát ra tiếng nói đó. Bà chủ quán nước nhìn tôi cười một cách bí ẩn rồi tiến lại gần sờ lên má tôi:

- Thịt tốt.... Thịt tốt.....!

- Bà muốn gì? Sao lại trói chúng tôi?

Tôi chau mày nhăn nhó lớn tiếng với bà. Bà có vẻ không quan tâm đến tôi rồi quay sang nhìn về phía em Quỳnh, giọng nói run run lại tiếp tục vang lên:

- Khỏi cần đóng kịch nữa....! Lão đã tìm thấy thẻ công an trong người cậu rồi...! Có vẻ như lão không thể tiếp tục ở đây được nữa rồi...! Nhưng không sao... tính thêm hai người thì có lẽ cũng đủ ăn trong một thời gian dài rồi...!

Tôi ngạc nhiên trước những gì mà bà lão vừa nói:

- Ý bà là sao? Ăn cái gì? Mà bà không thoát được đâu vì trước sau gì cảnh sát cũng biết 2 ông bà là thủ phạm thôi...!

Bà lão cười lớn, rồi cất giọng run run nói tiếp:

- Đồng nghiệp của cậu đến rồi, còn lục soát nhà tôi nữa....! Nhưng rất tiếc là căn phòng này... họ lại không tìm ra...! Yên tâm đi... Đêm nay 2 cô cậu sẽ có một trải nghiệm mới mẻ....!

Ông già từ đằng sau cầm con dao từ từ tiến tới em Quỳnh, rồi nhẹ răng cười:

- Nhìn đứa con gái này có vẻ ngon mắt phết! Cứ theo thông lệ cũ tôi ăn mắt, bà ăn lưỡi nhé!

Tôi tròn mắt sững sờ run run giọng lên tiếng:

- Ăn.....?

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 14: Kẻ ăn thịt người

- Khoan đã...! Ít nhất cũng phải giải thích mọi chuyện chứ...! Tôi không muốn chết mà chưa biết nguyên nhân vì sao đâu...!

Ông già tiến về phía tôi rồi héch hàm nhe hàm răng đã xin màu, ông áp con dao vào má tôi rồi gần giọng nói:

- Mày còn muốn biết thêm điều gì? Nhãi con!

Tôi run run rụt rè từ từ lên tiếng:

- Tôi không hiểu lắm! Rõ ràng trong sơ yếu lý lịch thì hai ông bà mang quốc tịch Việt Nam, di cư từ miền nam ra đây! Nhưng tại sao hai người lại biết dùng cả thuật dẫn thi và kỹ năng Lăng Trì?

Ông bà lão nhìn nhau, rồi nghiêm mặt nhìn về phía tôi. Thái độ của ông già bỗng nhiên thay đổi:

- Lũ cảnh sát chúng mày cũng giỏi lắm...! Điều tra ra được bọn ta đến như vậy chúng tôi cũng không tội đâu...! Ta cứ nghĩ rằng làm kín kẽ đến như vậy sẽ qua mặt được bọn thường dân người phàm...! Nhưng xem ra là ta đã nhầm...!

Rồi ông già tiến lại chiếc ghế gần đó rồi ngồi xuống, đôi mắt ông đắm chiều nhìn về phía tôi:

- Dòng họ ta trước khi vốn xuất thân là làm nghề đao phủ bên tàu, từ đời ông cố nội, ông nội rồi đến cha ta...! Nhưng thời thế thay đổi, triều đại nhà Thanh sụp đổ, gia đình ta theo một bộ phận người hoa di cư về miền nam sống cuộc đời mới...!

Ông già im lặng nhìn vào khoảng không như đang hoài niệm về quá khứ rồi đột nhiên nói tiếp:

- Ông nội ta là người hoài niệm phong kiến, luôn tôn sùng những văn hóa đi cùng lịch sử và sợ nó mai một! Vì thế mà từ lúc ta còn bé, ông đã dạy cho ta xảo thuật Lăng Trì! Tất nhiên là thực hành qua bò và lợn thôi, vì thịt bò và thịt lợn nếu cắt miếng thịt khi con vật còn sống thì miếng thịt đó rất là tươi và ngon!

Nói đến đây lưỡi ông liếm môi thòm thèm rồi nhìn về phía em Quỳnh! Bà lão ho vài tiếng rồi lên tiếng cất lời:

- Thuật dẫn thi người nghĩ chỉ có đạo sĩ mới biết chắc! Hành thi được ngoài bọn thuật sĩ biết sử dụng ra thì những đại phu (thầy thuốc) và Đao phủ bên tàu đều biết cách điều chế ra nó! Chỉ là lịch sử không nhắc đến mà thôi...!

Thì ra là vậy, toàn bộ những bí ẩn về vụ án đã được giải đáp một cách trọn vẹn. Nhưng vẫn có một điều mà tôi chưa hiểu:

- Lý do vì sao ông bà ăn thịt người? Chẳng lẽ ông bà bị thần kinh sao?

Ông già cười khềnh trừng mắt nhìn tôi:

- Mày nghĩ rằng bọn ta muốn ăn thịt người sao? Đúng! Bọn ta rất muốn ăn thịt người! Nhưng không phải vì nó ngon, cũng không phải vì bọn ta biến thái! Lý do chỉ có một thôi: Sạch!

Bà già sờ lên bụng tôi, rồi mỉm cười run run tiếp lời:

- Thịt lợn thì tiêm hóa chất, thịt bò thì giả thịt lợn, Gà tăng trọng, ngay đến cá cũng nhiễm bẩn! Muốn ăn chay cũng không xong vì lúa và rau đều phun thuốc trừ sâu...! Ở đất nước này thì ăn cái gì vào cũng bị bệnh mà chết thôi...! Chỉ có thịt người... là loại thịt sạch nhất... không lo bị bệnh... rất tốt... rất tốt...!

Tôi khẽ rung mình trước những gì mà ông bà già vừa nói, trước mặt tôi không còn là 2 con người nữa mà thực chất là chúng đã bị biến chất thành quỷ rồi. Ăn thịt người vì lý do sức khỏe sao? Thực sự ghê tởm, cực kỳ ghê tởm.

Ông già đứng dậy tay lăm lăm cầm con dao tiến về em Quỳnh rồi quay sang nhìn tôi gần giọng đáp:

- Mày đã biết tất cả mọi việc rồi! Chắc là an tâm lên đường rồi đúng không?

Ruỳnh! Cánh cửa phòng bỗng nhiên bị đập văng ra, một bóng người lao vút vào đâm thật mạnh vào mặt ông già làm cả thân hình của lão bay thẳng vào góc phòng. Rồi hần nhanh chân đập mạnh vào bụng bà lão làm bà ngã dúi xuống nền gạch.

- May quá! Vẫn đến kịp lúc!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 15: Nhân quả báo ứng

Tôi thờ dài nhìn kẻ mới bước vào căn phòng, khuôn mặt lộ rõ vẻ bức bối:

- Sao mày đến muộn thế? Suýt tí nữa là bọn tao lên thót rồi!

Nguyễn Diệp cầm con dao cố gắng cời trói cho tôi, vừa cắt hấn vừa nhếch mép cất lời:

- Thế chú mày nghĩ vào được tận trong này mà dễ à? Có biết anh phải mất bao nhiêu thời gian để tìm ra mật thất này không?

- Cần thận sau lưng...!

Cốp...! Tiếng kêu khô khốc vang lên sau lời cảnh báo của tôi, Nguyễn Diệp đổ gục xuống nền đất. Trước mặt tôi là lão già, trên tay đang cầm cái chày với khuôn mặt nhăn nhó vì tức giận.

Thằng bạn thân của tôi, cố gắng đứng dậy nhưng xem ra là lực bất tòng tâm. Cơ thể nó bị ông già trói nghiêng vào cái ghế đầu gần đó, một giọng nói ồm ồm lạnh rít lên trong căn phòng tanh tưởi:

- Thằng nhãi con khôn kiếp...! Suýt chút nữa bị mày phá hỏng tất cả rồi...! Tao sẽ xử mày trước...!

Dứt lời, ông già cầm con dao hế sát vào mắt Nguyễn Diệp nhưng đôi tay lão bỗng nhiên khựng lại, cơ thể lão bỗng kêu lên răng rắc như không làm chủ được bản thân mình vậy. Rồi lão tiến lại gần vợ mình, cầm con dao xẻo từng miếng thịt trên người bà lão...

- Không... Không... Chuyện gì đang xảy ra thế này... Dừng lại đi... Dừng lại....!

*****

Tôi tỉnh lại trong bệnh viện Bạch Mai, diễn biến tiếp theo trong căn phòng đó có lẽ cả đời tôi cũng không bao giờ quên được. Một cảnh tượng kinh hoàng mà tôi cũng không hiểu vì sao kết cục cuối cùng lại như vậy, Lăng Trì... thật sự là nỗi ám ảnh thật khó diễn tả.

Theo những gì tôi nghe Nam xôm kể lại, thì công an phát hiện ra hai thi thể bị tàu hỏa nghiền nát gần khu vực ngã ba ngọc hồi. Có lẽ danh tính của hai thi thể đó là ai thì tôi không cần nói các bạn cũng đoán được, vụ án chính thức đóng lại và kết luận cuối cùng của tất cả mọi truyện là tự tử.

Nguyễn Diệp cũng đến thăm tôi, có lẽ nó cũng biết được rằng tôi muốn hỏi điều gì! Vì sao kết cục cuối cùng lại như vậy? Thằng bạn thân im lặng rồi mỉm cười nhìn tôi:

- Mày có bao giờ tin vào luật nhân quả không? Ác giả ác báo đó là quy luật bất biến trong tam giới! Giống như cặp vợ chồng già đó vì làm việc ác quá nhiều nên phải trả giá cũng là điều đương nhiên thôi!

Câu trả lời đó thật sự chưa làm thỏa mãn sự tò mò của tôi, rốt cuộc vì sao hành động của ông già lại đột ngột thay đổi? vì sao cái chết của họ lại giống như những gì mà họ đã làm với những nạn nhân bị họ giết? Có khi nào là do những oan hồn bị giết về trả thù không?

Có lẽ câu trả lời đều có trong mỗi chúng ta....

Bạn đang đọc truyện *Hồ Sơ Cuối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.